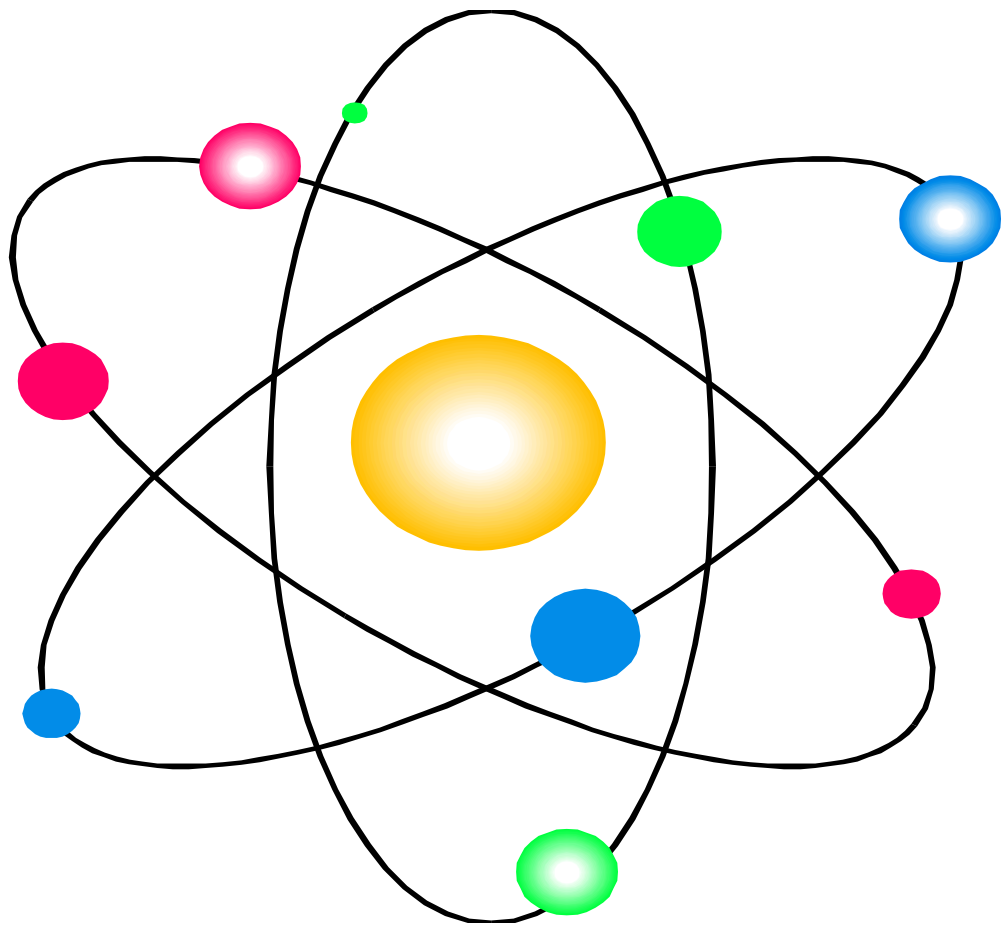

Roberto Quaglia

Keegi taevane ihaldab mind.

Ulmenäidend kolmele inimnäitlejale.

Eestindanud Margus Lepa 1996.a.

Originaali tiitel:
“LASSU’ QUALQUNO MI CONCUBISE”
copyright 1990 by Roberto Quaglia.

Tõlge inglise keelde:
“SOMEBODY UP THERE IS LUSTING FOR ME”
copyright 1993 by Roberto Quaglia.
Translation by Peter De Ville

Eestindus:
“KEEGI TAEVANE IHALDAB MIND”
Margus Lepa 1996.a.

Kuna teose autor, nagu te teate, on
kõige vähemtuntud ulmekirjanik maailmas,
siis saab temaga ühendust võtta
ainult tema väga lähedase agendi
- tema enese -
kaudu järgmisel aadressil:

Roberto Quaglia
Corso Castaldi 9/10a
16131 Genova - Italy
Tel.: (010) 306484 - 256304 265469

Tegelased:

MEES

ISASTULNUKAS

EMASTULNUKAS

POEG

I stseen

Maja; elutuba; mõned tugitoolid; väike laud põleva küünlaga.
Tugitoolis on koha sisse võtnud MEES, kes vaatab põlevat leeki.

- Isastulnukas : (sisenedes) Hommikust! Khm... Kas lubate sisse astuda? Ega ma teid ju ei sega, eks?
- Mees: : Vastus teie küsimustikule on üks: jah.
- Isastulnukas : Siis on tore. (Siseneb ja istub tugitooli).
- Mees : Mugav, eks ole?
- Isastulnukas : Ei ole. See tugitool ei arvesta lüüsisamba kuju, aga pole viga. Peaasi, et ma teile tüli ei tee.
- Mees : Et teile endale tüli teeb, et te mind tülitate, tülitate mind pisut vähem. Ma ei kannate neid, kes teisi tülitades seda ise tähele ei pane. Aga et minu tool teile kontimööda ei ole, see mulle meeldib – te lähete siis ehk varem minema.
- Isastulnukas : Mis te mu sisse lasite, kui ma teid segan?
- Mees : Uudishimust.
- Isastulnukas : Ahah.
- Mees : Mind huvitab, mis teil minu majja asja oli.
- Isastulnukas : Mis teid selle juures häirib?
- Mees : Ma olen tõesti vaid uudishimulik, see mu kodurahu rikubki.
- Isastulnukas : Hirmus lugu.
- Mees : Ei, see on loomulik.
- Isastulnukas : Koguni? Siis ma pole vist asjast õigesti aru saanud.
- Mees : Kui ma olen uudishimulik, siis tuleb mul teha midagi, et oma uudishimu rahuldada. Ja kui ma midagi teen, siis ma ei saa enam olla midagi tegemata. (Pikk paus) Mis te minu majas teete?
- Isastulnukas : Ma olen UF.
- Mees : Te ei vastanud minu küsimusele. Mis te minu majas teete?
- Isastulnukas : Istun ebamugavas tugitoolis.
- Mees : Kahjuks mitte piisavalt ebamugavas.
- Isastulnukas : Kas teid ei huvitagi, et ma olen UF?
- Mees : Kas peaks huvitama?
- Isastulnukas : Te tahtsite teada, mis ma teie majas teen.
- Mees : Jah, seda ma tahtsin teada, aga kes või mis te olete, see mind ei huvita.
- Isastulnukas : Kas te ei arva, et siin võib olla pisikene seos selle vahel, kes ma olen ja miks ma siin olen?
- Mees : Ei arva, kuigi ma võiksin selle üle mõelda. Aga mõtlemine on minu jaoks ülitülikas tegevus ja kui vähegi võimalik, ma ei mõtle.

- Isastulnukas : Udujutt! Meeldigu teile või mitte, aga te mõtlete kogu aeg. Mõtlemata ei saaks te ju minuga rääkidagi.
- Mees : Ärge võtke minu aju täiesti automaatset tegevust tõelise teadliku mõtlemisena. Hüva, jutt mul jookseb ja kindlasti on selles oma osa ka mõistusel. Aga ma ei kuula oma mõistuse häält. Minu mõtted uitavad oma radadel. Te ei suhtle ju minuga vaid äratüdinunud automaatvastajaga minu ajumoodustise vasakus poolkeras.
- Isastulnukas : Ehk saaksite abi psühhiaatrit?
- Mees : Ma arvan, et ma viskan teid lõppude-lõpuks ikkagi lihtsalt välja. Ilmselt ei tunne ma teie vastu nii suurt huvi, kui alguses tundus.
- Isastulnukas : Väljaviskamiseks on teie väites liiga palju tingivat kõneviisi ja sellepärast te ei viska mind välja. Vähemasti mitte niipea.
- Mees : Ärritatus ei ületa tõesti hetkel uudishimu. Hüva. Mis asja te minu majas siis ikkagi teete?
- Isastulnukas : Ma olen UF.
- Mees : Vaat' uffidest olengi ma lapsest saati unistanud!
- Isastulnukas : Kas te räägite tõtt?!
- Mees : Ei! Miks ma peaksin tõtt rääkima? Ma vaid paiskasin oma keeletööstusest välja esimese rumala mõtte, mille sülg suhu tõi.
- Isastulnukas : Te ei võta mind tõsiselt...
- Mees : Tõsiselt võtan ma ainult teie sissetungi minu majja. Ja see on ainus asi, milles ma selgust tahan saada. Ülejäänud jäägu teiste mureks ja mind see ei huvita.
- Isastulnukas : Teid ei huvita, et ma olen UF?
- Mees : Ei huvita. Aga teie näikse selle üle lausa uhkust tundvat, et olete UF. Te räägite sellest pidavalt ja lausa püüate seda mulle kaela määrada.
- Isastulnukas : Kuidas me saame asju ajada, kui te ei taha tõdeda, et eelkõige olen ma UF?
- Mees : See ei ole minu mure. Mina piirdun tülrika, pealtnäha vältimatu, kuid kindlasti seadusliku uudishimuga teie enesekindla sissetungi vastu minu territooriumile.
- Isastulnukas : Ma vist peaksin teile tõestama, kes ma olen. (Tõstab diplomaadi põlvedele ja sorib selles) Niisiis, siin on dokumendid, mis peaksid hajutama kõik teie kahtlused minu ebamaise päritolu kohta. Kuhu ma nad pistingi...? Tont võtaks, mis see postimüügikataloog siin teeb?! Noh, näete, siin nad ongi! (Tõuseb ja läheb Mehe taha) Siin on mu sünnitunnistus. Ma olen sündinud Galamadabada planeedil kaheksa korda. See on muidugi Galamadabada keeles ja te ei pruugi kõigest aru saada. Ja siin on minu surmatunnistus – ma olen viis korda mööda galaktikaid reisides ära surnud. Seega on mul veel kolm elu.
- Mees : Ja mis te minu majas teete?
- Isastulnukas : Kas te ei küsigi, kuidas ma korraldasin, et mul veel kolm elu on?

- Mees : Küsin küll.
- Isastulnukas : Tore! Siis ma...
- Mees : Lõpeta ära, ma tegin nalja!
- Isastulnukas : Oh, jätke oma naljategemine, te olete tegelikult uudishimulik. No vaat', mul on ikka veel kolm elu, kuna...
- Mees : (Hüppab üles) Mind ei huvita! Kas te ei valmistaks mulle seda rõõmu ja lahkusite minu majast otsekohe...
- Isastulnukas : Ma ei või!
- Mees : (Istub) Veel hetk ja ma viskan teid oma kätega välja, aga kõigepealt vastake: mis te minu majas teete?
- Isastulnukas : Loomulikult. (Tuhnib oma paberites) Siin on tunnistus eelmistest sündidest. Ma olen ennast kuus korda klooninud – noorusrumalused loomulikult. Siis ma arendasin oma enesetaastusvõimet seksuaalses tähenduses....
- Mees : Tahad, ma annan sulle ühe laheda pornokino aadressi, ainult, kao minema!
- Isastulnukas : Ei ole vaja, mul on seksuaalselt hariv videokassett (võtab välja videokasseti), mis näitab teie eelistatumaid taastootmisasendeid.
- Mees : (Krahmab kasseti) “Keppide kepp Mustal Mandril”. Sa tont, seda ma polegi näinud, kuigi ma pean ennast asjatundjaks. Kui mul oleks videoteek, oleks see mul olemas.
- Isastulnukas : Noh, see video jõuab teile... (Vaatab kella) umbes aasta pärast. Ma hankisin selle materjali oma koduplaneedilt, aga eks läbi aegruumi tulles tuli ajavahe sisse. (Rabab kasseti enda kätte) Kindlam on, kui te seda veel aasta jooksul ei näe. Alati on muretum, kui teeme seda õiges ajas.
- Mees : Mis te mu majas teete?
- Isastulnukas : Püüan teile seletada, kes ma olen.
- Mees : Mind ei huvita, kes te olete, mind huvitab, mis te siin teete.
- Isastulnukas : Ärge tükeldage küsimust. Uudishimu peab olema täielik või ta ei ole õige uudishimu. Te kas tahate minust kõike teada või ei taha midagi.
- Mees : Kõike ei saa keegi teada. Sellepärast on parem suunata oma tähelepanu huvitavamatele osadele. Põhimõtteliselt on nii, et mida vähem uudishimu, seda parem.
- Isastulnukas : Miks te siis teada tahate, miks ma siin olen?
- Mees : Milleks süveneda? Ühel hetkel te lihtsalt tüdinate mu pealekäimisest ja rahuldate mu pisukese teadmisanu, mille järel ma teid viisakalt välja viskan, et pöörduda tagasi oma mõnusasse äraolemisse, mida iseloomustab tasakaalukus ja igasuguste soovide ning sihipäraste mõtete täielik puudumine.
- Isastulnukas : Kas te esitate mulle küsimusi selleks, et saada endale mõttekaaslane sihipäraste mõtete täieliku puudumise uurimiseks?
- Mees : Ma küsin teilt, et tappa teie saabumisega saabunud uudishimu. Kuna te sisse tungisite, siis tahaksin teada, mida te siin teete ja

- kõik. Ja kui te seda öelda ei taha, siis kaduge siit minema. Kui vaja, ma aitan!
- Isastulnukas : Aga, kuulge, ehk oleks tore seda filmi koos vaadata?
- Mees : (Kõhklevalt) Kui te kavatsesite mind panna seda pornokat vaatama, siis jätke see siia ja ma vaatan seda õhtul.
- Isastulnukas : Või meeldiks teile vaadata pornokat sellest, kuidas meie oma planeedil sugu teeme?
- Mees : (Uskumatult) Kas teil on see film kaasas?
- Isastulnukas : Kahjuks mitte, aga ma võin lasta saata. Ma elan küll tuhandete valgusaastate kaugusel, aga ma arvan, et paari tunni pärast saaksime kätte.
- Mees : Aitab küll. Ma ei kavatse teie peale rohkem aega raisata.
- Isastulnukas : Põhimõtteliselt ma võiksin...
- Mees : Ma küsin teilt viimast korda: mis te minu majas teete?
- Isastulnukas : Ma võrgutan teid.
- Mees : Mida?!
- Isastulnukas : Ma võrgutan teid.
- Mees : Ei näe nagu seda moodi välja.
- Isastulnukas : Te ju sõdite kogu aeg vastu. Saage aru, kui me...
- Mees : Ärge ajage jama!
- Isastulnukas : Ei, ei, saage minust õigesti aru. Ma...
- Mees : Jaa! UF sa nüüd küll ei ole – marss välja minu majast!
- Isastulnukas : (Rullib lahti pika dokumendi) Oodake nüüd! See on minu isikutunnistus, mis loomulikult ei ole täielik, sest mul on 64 isikut, välja jättes kõik...
- Mees : Te olete vaimuhaige!
- Isastulnukas : Ei ole, ma olen UF. Ja te ise ennist ütlesite, et teid ei huvita, kes ma olen ja et teid huvitab ainult, mis ma teie majas teen.
- Mees : (Leplikumalt) Seda küll.
- Isastulnukas : Väga hea! Ja nüüd lihtsalt ja selgelt, miks ma teile külla tulin: teid ei huvita miski peale hädavajaliku.
- Mees : Ma arvasin, et mu ükskõiksus häälestab teid...
- Isastulnukas : Oh, te panete mu punastama... Aga kas teile meeldiks olla intiimvahekorras partneriga, kes teid selle ajal ignoreerib?
- Mees : Me ei ole intiimvahekorras.
- Isastulnukas : Veel ei ole jah, aga oma sisimas ma tunnen, et te olete minu jaoks nagu loodud.
- Mees : Ma kardan, et... õigemini: ma loodan, et mõistan teid valesti.
- Isastulnukas : Totukene, me oleme loodud teineteisele.
- Mees : Nüüd ei saa ma enam millestki aru. Õelge otse välja, mis te siin teete.
- Isastulnukas : Ma tulin teiega sugu tegema.
- Mees : (Ajab silmad punni, siis kogub end) Väga huvitav! Kes teile minu aadressi andis? Mingi kosmiline kosjakontor? Minu naabritõbras?
- Isastulnukas : Täpselt nii.
- Mees : Naabritõbras!
- Isastulnukas : Kosmiline kosjakontor.

- Mees : Mis?
- Isastulnukas : Mis seal siis imelikku on?
- Mees : Te veel küsite, mis seal imelikku on?! Palju õnne! Te raputate mu üles minu rahulikust ükskõiksusest ja panete lausa imestama. Te topite südamerahuga oma kosmilise tagumiku minu maisesse tugitooli ja liputate oma galaktikatevahelise paljunemisriistaga minu maiste harjumuste kohal. Te liputate sellega vist kogu meie päikesesüsteemi kohal... kaduge nüüd meie galaktika siit nurgast minema!
- Isastulnukas : Oi, ärge olge nii häbelik, ma ju ei solvu, kui teie eneseuhkus paneb teid minu pakkumisele vaatama veidi tõrjuvas vormis. Rahunege, sõbrake, rahunege.
- Mees : Ega me pornofilmi tee... Vähemasti mitte pedepornot! Kas te arvate, et kui te mõnele ütlete, et “ma tuln sinuga sugu tegema”, ta kohe nõus on?
- Isastulnukas : Et ei ole või?
- Mees : Mina küll ei ole. (Pikk paus) Ja enamik naisi, kellele ma nii olen öelnud, ei olnud ka nõus.
- Isastulnukas : Kas ma ei meeldi sulle?
- Mees : Ei.
- Isastulnukas : Mis tähendab “ei”!! Ma olen läbinud tuhandeid valgusaastaid, et sinuga kokku saada.
- Mees : Sa võid ju UF olla, aga sa oled üks kuradi hull UF! Kao minema! (Paus) Sa oleksid võinud mulle vähemalt enne kirjutada.
- Isastulnukas : Oled sa kunagi kirjutanud mõnele naisele, keda sa ei tunne, aga kellega tahaksid tuttavaks saada?
- Mees : Jah... korra või paar...
- Isastulnukas : Ja kas seda laadi üritus on ka õnneks läinud?
- Mees : Noh, tead... ma... aga...
- Isastulnukas : Näed nüüd! Ma tegin õigesti, et ei kirjutanud – sa oleksid mulle korvi andnud.
- Mees : Kas sa arvad, et sul praegu rohkem lootust on?
- Isastulnukas : Ausalt öeldes, on ikka!
- Mees : Kui mina ka nüüd aus olen, siis sinu šansid üle kurgi saada aina suurenevad.
- Isastulnukas : Hea asja huvides olen ma nõus ka üle kurgi saama. Peaasi, et saatuse määratud suhted sellest selgineksid ja me ühte saaksime.
- Mees : (Pärast pikka pausi) Miks sa just inimesega ühte tahad saada?
- Isastulnukas : Sa mõtle, milline erutav geenisegamisvõimalus! Meie tõug on otsustanud kiirendada universumi arenguspiraali käiku, me tahame avardada elu olemuse mõistmise horisonte kiiremini, kui seda võimaldab tema loomulik ettemääratud arengutee.
- Mees : Ja see ongi põhjus, miks sa tahad ennast minu arvel voodis rõõmustada?
- Isastulnukas : Ega see mõnuminut ole ju peapõhjus, miks ma sinuga ühte tahan saada. Elu nagu sina seda mõistad – areng ja energia – on

- ainult pisike osa sellest nähtusest, mida meie eluks nimetame ja mis iseennast taastootes kasvab hoomamatult keeruliseks süsteemiks.
- Mees : Ärge udutage oma universumist ja tema energiast. Milles õieti asi on?
- Isastulnukas : Asi on selles, et niisugust asja, mis hõlmaks kogu olemasolevat asjade hulka, pole olemas. Aga on nagu on, ühesõnaga on nii: elu liigub kiiresti kõrgema korrastatuse suunas läbi väga erinevate, aga samas sarnaste geenühenduste ja –sulamite, mida ta eluna ei väärtusta. Mina, nagu muide paljud minu liigikaaslased, läbisin galaktika, et otsida teisi arenenud liike, kelle üksikisenditega kõlbaks sugu teha, et sel kombel parendada elu tõuisendite kvaliteeti evolutsiooni igikestvuses.
- Mees : Sa oled täpselt sama inimlik, kui mina. Ma tunnen sinus iseene etnilisi juuri. Geneetilises plaanis on jaapanlane minust palju kaugemal, kui sina. Geneetiline segunemine sinuga on kindlasti kõike muud kui “erutav”.
- Isastulnukas : Ära lase näilisusel end eksitada. Ma olen kõike muud, aga mitte inimlik. Inimese kuju võtsin ma ainult selleks, et inimesega vahekorras olla.
- Mees : Ja-jah, see, mis sa ennist ütlesid on jama. Kui sa nii palju inimestest erined, siis ei ole meie geneetiline materjal segustatav. Koer kassiga järglasi ei anna.
- Isastulnukas : Nii arvad sina. Ma võin sulle vanduda, et meie võime oma geneetilist palet parendada ükskõik millise süsinikku sisaldava organismiga terves galaktikas. Meie eluedru on alati pinges!
- Mees : Ära nüüd nii õhku täis ka mine, siin on ikka teisi mehi ka. Ja tead, ma võin sulle ühe pisikese saladuse avaldada. Selleks, et inimesega paarituda ja oma geneetilist palet parendada, sa peaksid olema vastassoost. Sina ei saa minult last isegi, kui oletada, et me füüsiliselt ühte saaksime.
- Isastulnukas : Jah, ma tean, sa oled selle koha pealt kaunis piiratud. Minu koduplaneedil on neli sugu ja me ühtime kõikvõimalikes kombinatsioonides. Me võime alati paljuneda pooldudes, aga me peame seda pisut... Sina võiksid seda nimetada geneetiliseks onanismiks. Ja seda kasutavad ainult raugastunud organismid, kelle jaoks muud moodused on ülejõu käivad.
- Mees : Sa siis tahad tõesti minuga last saada?!
- Isastulnukas : Mitu tükki ikka – milleks endale piire seada.
- Mees : (Kargab äkiliselt üles ja lööb toaukse pärani) Vaata, nüüd ma sean küll piirid... sinu ülbitsemisele. Et su haisugi siin enam ei oleks. Mina olen küll viimane, kellega sa mingeid ihuliku kontaktita poegasid hakkad sigitama. Aga ihulikku kontakti astud sa kohe minu rusikatega, kui sa oma minu jaoks tüütut isikut siit topelthelikiirusega ära ei korista.
- Isastulnukas : (Vangutab pead) Oh-oh-oh, milline enesekindlus. Et sa teaksid, hetkel oled sa minusse armunud (Vaatab kella), aga kuramaažiaeg on nüüd läbi – mingem aga edasi!

- Mees : (Kangestub, ähvardavalt) Või mina olen sinusse armunud? (Puhkeb naerma) Ma loomulikult õnnitlen teid saavutuse puhul raputada mind lahti minu emotsionaalsest neitsilikkusest. (Tõsineb) Kahjuks ei võimalda minu teie poolt äratatud tunded teie deliiriumiga ühineda. (Ähvardavalt) Aga nüüd, kui te kohe minu majast välja ei kao, hakkab eelmänguks teie füüsiline tervis kiiresti halvenema!
- Isastulnukas : (Vaatab kella) Tõepoolest, alustaksime ehk eelmängu: pisut õrnust, kerged silitused, kuum hingeõhk kaela paitamas, sosinad...
- Mees : Ma peaksin ehk püssi tooma? (Võtab kepi) Sinusugusega ei tahaks küll käsi määrida.
- Isastulnukas : Jäta nüüd. Hakka parem riidest lahti võtma. (Hakkab lahti riietuma)
- Mees : Kao minema või ma löön su maha!
- Isastulnukas : (Jätkab lahtiriietumist; taipab) Haa! Sa läksid ikkagi endast välja. Ma olen meelitatud.
- Mees : (Hakkab teda kepiaga taguma) Või sina oled meelitatud?! Ma löön su mõlki!
- Isastulnukas : (Jätkab häirimatult lahtiriietumist) Kullake, võta nüüd kenasti riidest lahti. Sa võid mind pärast seda kah kolkida, kui see sulle mõnu valmistab.
- Mees : Kurat võtaks! (Kolgib täie jõuga) See pole võimalik, et sul valus ei ole! Sa peaksid valust vinguma!
- Isastulnukas : Kehaline piin mind ei häiri, aga kui see sulle rõõmu teeb, ma võin ju vinguda. Ah! Aih! Ai-ai-ai! Valus on! Aih!
- Mees : Lõpeta ära!
- Isastulnukas : Aga palun. Mul tegelikult ükskõik – päris totter tunne oli niimoodi vinguda. (Jätkab lahtiriietumist)
- Mees : (Võtab püssi) Ma olen seda küll oma enesetapuks hoidnud, aga pole midagi, ma võin veel uued kuulid osta.
- Isastulnukas : Kas sa tahad mind ära tappa?
- Mees : Ma tahan, et te otsekohe minu majast lahkuksite.
- Isastulnukas : Ma ei saa aru. Ma ei saa ju poole paaritumise pealt ära minna. Tule siia, ma võtan su ise riidest lahti.
- Mees : Keri minema!
- Isastulnukas : Tule nüüd siia ja hakkame suudlema.
- Mees : Ma ei usu, et mind vangi pannakse, kui ma ühe kosmilise seksmaniaki maha lasen. (Tulistab)
- Isastulnukas : Kas ma võtan sul püksid ise jalast ära või võtad sina?
- Mees : Miks sa ära ei sure?
- Isastulnukas : Ma juba suringi. Ma ju rääkisin sulle, et ma olen kaheksa korda sündinud ja viis korda surnud, järelikult kolm korda ellu jäänud. Nüüd on mul veel kaks elu. Ära sa minu pärast muretse – endal on sul ainult üks elu.
- Mees : (Vajub tugitooli) Oeh, anna andeks, et ma su ära tapsin, aga sa ajasid mu närvi tõesti mustaks.

- Isastulnukas : Pole midagi, suremine mind ei häiri, ma jään ju niikuinii ellu. Ma loodan, et nüüd sa võtad minu lähenemiskatseid tõsiselt. Saad isegi aru, et hingesugulaselt on eriti masendav korvi saada.
- Mees : Kuidas ma sinust lahti saan, kui ma sind isegi ära tappa ei saa?
- Isastulnukas : Andu mulle ja ma lahkun.
- Mees : Võib-olla ma peaksin politsei kutsuma?
- Isastulnukas : Ee...ei tea... ma võin, muide vajaduse korral nähtamatuks muutuda ja kui sa meist kellelegi räägid, jääb mulje, et oled idioot. Ma armastan sind. Ma ei taha, et sa kellelegi totaka mulje jäta. Ära parem helista kusagile.
- Mees : Hea küll, aga mul ei ole vähimatki isu sinuga paarituda.
- Isastulnukas : Võimatu! Oma südamepõhjas SA ARMAS TAD MIND. Kosmiline kosjakontor andis sellele garantii. Mõtles ise: sa oled ainuke mees terves maailmas, kes valiti välja geneetiliselt täiesti uue eluvormi sigitamiseks. Ja see uus eluvorm annab suure panuse universumi terviktaseme tõstmiseks, astub vastu pimedale entroopiaprintsiibile, allutades endale kõik, mis on elu vastu.
- Mees : See on muidugi väga romantiline, aga põhimõtteliselt on nii, et... Lühidalt, mina eelistaksin naist. Minule meeldib sugu teha naisega.
- Isastulnukas : Kas uffid sulle ei meeldi?
- Mees : Sa ei saanud nüüd päriselt aru. Minu jaoks ei ole mees sugulises mõttes piisavalt ahvatlev.
- Isastulnukas : Ma ei olegi mees, ma olen UF.
- Mees : Ei olegi mees... Mis sul jalgevahel on?
- Isastulnukas : Mis? (Vaatab jalgevahele) Püksid...
- Mees : Aga püksis?
- Isastulnukas : Noh.. aluspüksid. Ma ei saa nende mõttest küll päriselt aru, aga ma panin nad jalga ja kannan. Aga ma ei saa aru...
- Mees : Kas sul on ehk veel midagi jalgevahel?
- Isastulnukas : (Vaatab veelkord jalgevahele) Niikaua, kui mina mäletan, mitte midagi.
- Mees : Kus su noku on?
- Isastulnukas : Aa! Sa mõtled taastootmisinstrumenti. Ära pahanda, aga ma ei seostanud seda oma jalgevahega. Muidugi on ta mul olemas ja taastootmiseks väga heas korras.
- Mees : Vaata, minul on samasugune riist.
- Isastulnukas : Selles pole ma kahelnudki.
- Mees : Tore. Aga mulle ei meeldi paarituda inimesega, kellel on samasugune riist jalgevahel, kui minul.
- Isastulnukas : Ei meeldi?!
- Mees : Ei meeldi!
- Isastulnukas : Sa tahad öelda, et ISASED sulle ei meeldigi?
- Mees : Ma ütlesin seda juba tükk aega tagasi.
- Isastulnukas : Ma arvasin, et sa ei rääkinud isastest vaid inimestest üldse.
- Mees : Jama!

- Isastulnukas : Tähendab, sulle meeldivad EMASED?
Mees : Said ikka viimaks aru.
- Isastulnukas : Miks sa kohe ei öelnud. Tont võtku neid kosmilise kosjakontori tüüpe. Ja oleks see neil esimene prohmakas. Nad kinnitasid mulle, et sa oled homoseksualist.
- Mees : Kaeba kohtusse. Ja sina vii nüüd oma kõlbmatu taastootmisinstrument siit minema. Ja et ma sind enam ei näeks!
- Isastulnukas : Ära muretse, selle asja saame korda. Ma loomulikult vabandan sinu ees, aga see polnud minu viga – bürokraatia on kogu universumi nuhtlus.
- Mees : Ära seleta midagi, hakka minema. Kao minema enne, kui ma veel paar pauku lasen ja su kaks elu ära nullin.
- Isastulnukas : Ära torgi mind... tähendab, ma tahtsin öelda, et ära mind üks hetk sega. See, mis ma nüüd teen, nõuab pisut kokkuvõtmist. (Valgussähvatus ja pauk, UF mattub suitsupilve. Suitsu hajudes, istub tugitoolis kena noor tütarlaps)
- Emastulnukas : (End vaadates) Hm, toredasti tuli välja.
Mees : Mida teie veel minu majas teete? Kuhu sai UF?
Emastulnukas : Mina olengi UF, mu kallis. Sinu juhendeid järgides omandasin sinu jaoks ahvatlevama vormi.
- Mees : Sa mängid temaga kokku! Samasugune sul... Kuhu ta puges? (Tuulab toas ringi)
- Emastulnukas : Kullake, see olengi mina. Isased sulle ei meeldinud ja ma hakkasin emaseks.
- Mees : See ei saa midagi muud olla kui hüpnoos. Kao siit minema enne kui ma su maha lasen! (Tõstab püssi)
- Emastulnukas : Ära titatse! Mis sa mõtled, et ma hüpnotiseerisin su selleks, et sa mind püssiga ähvardaksid?
- Mees : Sind ei ole olemas! Ja ära vaidle minuga, sind ei ole olemas. Sa oled hallutsinatsioon!
- Emastulnukas : Ära hüsteeritse, see ei tule sul välja. Sina oled maniakaaldepessiivne, järelikult tuleb hüsteeriat sinust sama palju kui pullist piima.
- Mees : (Hüsteeriliselt) Kust sina tead, et ma maniakaaldepessiivne olen? Kes sulle ütles?
- Emastulnukas : Rahune, kallid, rahune. (Vaatab kella) Selle aja peale me peaksime juba ammu voodis teineteise kaisus olema. Kui sa ei rahune, tekkivad sul probleemid erektsiooniga...
- Mees : Mis puutub sinusse minu erektsioon?! Kao minema! Kao minema! (Tulistab mitu korda. Emastulnukas on ehmunud. Mees langeb jõuetult tugitooli)
- Emastulnukas : Kas sul hakkas parem?
Mees : (Hingeldades) Jah... jah... aitäh... (Paus) Ära pahanda, et ma su jälle ära tapsin.
- Emastulnukas : Pole midagi, see on tegelikult kosmilise kosjakontori süü. Oleksin ma algusest peale õigest soost olnud, oleks kogu see rabelemine ära jäänud.

- Mees : Küllap' vist. Päriss piinlik. Külaline ära tappa – seda võib juhtuda igaühega, aga külaline kaks korda ära tappa, see on juba lihtsalt matslik. Ma lasen nüüd enda kah maha.
- Emastulnukas : Ei! Palun! Ära seda küll tee, sa elad ainult üks kord.
- Mees : Kui ma nüüd õigesti rehkendan, on sinul ka ainult üks elu jäänud. Oma külalislahkusetusega võtsin ma kaks sinu kolmest elust, mis sul oli, kui sa esimest korda siia tulid...
- Emastulnukas : Enne seda olen ma viis korda surnud olnud ja õppinud võtma surma kui põgenemist ebamugavusest. (Paus) Tead, pean sulle tunnistama, et ma pole kunagi ühel päeval kaks korda surnud... see on roiutavam kui ma arvasin.
- Mees : Suremine on roiutav?
- Emastulnukas : Surmahetkel käib kogu sinu eelnev elu silme eest läbi. Ma ei tea, mis mõte sellel on, aga ilmselt on. Ja kaks korda järjest kogu oma elu vaadata on kaunis tüütu.
- Mees : (Võtab pudeli) Ma pean nüüd küll ühe lonksu võtma, tahad ka?
- Emastulnukas : Kui tohiks paluda, siis pisut spermat.
- Mees : (Purtsatab suu tühjaks, vedelik pritsib üle küünla ja – kui võimalik – tekitab suure leegi) Vabandust! Siin majas spermat ei jooda.
- Emastulnukas : (Liibub mehe vastu, tundeliselt) Ma ei tahaks alkohooliku spermat...
- Mees : (Endiselt šokeeritult) Ah, kui peps! Puhast spermat ilma alkoholita...
- Emastulnukas : (Õrnalt, kiindunult) Alkohol on metaboolne mürk, ta hävitab ajuneuroneid. Mu härra, kas te ei tahaks minu häid kavatsusi toetada silitades minu õrna ihu?
- Mees : Sinu õrna ihu?
- Emastulnukas : Käperda mind. Ma tahan sind tunda enda sees... Täida minu tühjus oma suure ja kõva vägevusega...
- Mees : (Raputab teda) On sul aga sõnavara. Ah jaa, muidugi, see hariv videokassett "Keppide kepp mustal mandril"...
- Emastulnukas : Kas midagi läks valesti? Juhi mind, et ma ei eksiks. Galamadabal me teeme seda antennimoodi organitega, mis tavalises olekus meie sees on. Me ajame nad välja, häälestame teineteisega samale elektromagneetilisele kompleksagedusele ja kanname siis teineteisele üle oma kõrgeltarenenud geneetilist koodi.
- Mees : Mine eelistan vana head maapealset meetodit. Maapeal, muide, on ühtimine väga intiiimne asi ja kui inimesed seda teevad, siis nad tavaliselt enam ei teieta. Peaks nagu pisut soojemaid sõnu tarvitama...?
- Emastulnukas : (Hüppab mehele otsa) Võta mind kohe! Tee mind enda omaks, sa ullipullike!
- Mees : (Ennast vabastades) Oota nüüd! (Tõuseb, võtab midagi sahtlist)
- Emastulnukas : Mis sa teed?
- Mees : Võtan preservatiivi, turvaline seks on...

- Emastulnukas : Aga niimoodi ei saa ju käimapeale! Me peame viljastama uue liigi.
- Mees : Ilma preservatiivita – mitte mingil juhul! Ma võin sinult AIDS-i saada...
- Emastulnukas : Galamadabal ei ole AIDS-i. Galamadaba on galaktika teises otsas. (Tõmbab taskust paberi) Näed, siin on minu nakkusevabaduse tunnistus.
- Mees : Mis asi?
- Emastulnukas : Tõend kosmilisest kosjakontorist.
- Mees : Aga...
- Emastulnukas : Ja mul on ka üks pisuke saladus. Ma olen neitsi!
- Mees : Mida?!
- Emastulnukas : Minu emaskeha on vaevalt kümme minutit vana ja loomulikult olen ma neitsi. Kui tahad, võid kontrollida.
- Mees : Ma pean vabandama, aga sa ilmselt pead mind nüüd idioodiks... Aga...
- Emastulnukas : (Ronib mehele otsa ja surub ta tugitooli) Oled küll lollike-ullipullike. Lobised ja lobised, aga meil on veel nii palju teha. Tohutult palju asju TEHA... Sa mu kallid väike saatuslik kahejalgne maine ullipullike...!

- Pimendus -

II stseen.

- Mees : (Sama ruum. Mees on üksik ja räägib telefoniga) Jah... jah... Väga õige. Ma tahan matused tühistada. Kuidas? Ei, kadunukest ei varastatud ära. Loomulikult ma saan aru, et teilt võib tellida matused ka kadunukeseta, ega ma idioot ole! Ärge rääkige rumalusi, kuidas ta sai ellu ärgata? Kadunuke ei ole veel päris surnud. Mis te sellega öelda tahate, et “miks te matuseaja kinni panite? Ma olen seda juba mitu korda seletanud, igaüks võib eksida. Kuulge, mis see minu asi on, kas teie kirst on valmis või mitte? Mida? Seda juttu, et te kirstu nüüd minema peate viskama, rääkige mõnele teisele. Misasja...? Mis tähendab “suremine ilmutab langustendentsi”? Kuulake nüüd, mis ma teile ütlen: kui te oma “prestiižikat eset” mõnele teisele maha parseldada ei suuda, ma ostan ta ise ära ja maksan matused ka kinni, aga ainult ühel tingimusel – seal sees olgu teie oma haisvad jäänused. Hästi, helistage mulle, aga hiljem, siis kui te juba surnud olete. Nägemiseni! (Viskab toru hargile) Kuradi hauakultuslane. (Siseneb Isastulnukas)
- Isastulnukas : Tromkust...
- Mees : (Oma mõtetes) Tere hommikust jah... (Märkab) Nonoh?! Mida sa jälle tahad?!

- Isastulnukas : Kullake, kas sa ei tunne mind ära? (Vaatab ennast) Oi-jah! Unustasin naiseks kehastuda.
- Mees : (Hüppab püsti) Pole ma mingi “kullake”! Kassasaadminema! Kus see... sinu... emane versioon on?
- Isastulnukas : Mina olengi, kullake, ainult mina. Ma olin sunnitud isaseks muutuma, sest üks kamp hakkas mulle linnas ligi tikkuma. Ma olin nii närvis, et unustasin enne kojujõudmist emaseks muutuda. Mul on närvid praegu veel krussis.
- Mees : Sa ütlesid mulle, et kui vaja võid nähtamatuks muutuda, miks sa siis seda ei teinud?! (Paus) Sa valetasid mulle! Sa ütlesid, et võid nähtamatuks muutuda ainult sellepärast, et ma politseid ei kutsuks!
- Isastulnukas : Kullake, enne, kui ma üldse aru sain, mis toimub, olid nad mu keldrisse tirinud ja seal oli kottpime. Mu riided olid lõhki rebitud, nad käperdasid mind igalt poolt, selles pimeduses nad poleks märganudki, et mind enam näha ei ole... Ainus võimalus oli meheks muutuda. See vapustas neid põhjalikult ja ma sain jalga lasta. (Paus) Õnn, et nad biseksuaalid ei olnud.
- Mees : Kui sa nii kange ümberkehastuja oled, mis sa lõviks või tiigriks ei muutunud? Siis sa oleksid saanud neile teha nii, et aitab!
- Isastulnukas : Inimesed on ainukesed, keda ma siin olen põhjalikult tundma õppinud. Muutuda kellekski, keda sa päriselt ei tunne... Kallike, mehestumine oli minu ainuke võimalus.
- Mees : Kas ma tohin paluda, et sa ei kutsuks mind mingiks kuradi “kallikeseks”?
- Isastulnukas : Miks sa nii tõrjuv oled? Ise ütlesid, et armukesed suhtlevad õrnade sõnadega.
- Mees : Mina ei ole sinu armuke. Heakene küll, ma veetsin sinu naissoost “alter egoga” vapustava öö, aga...
- Isastulnukas : See ei olnud minu “alter ego”, see olin minu inkarneerumine pisut teistsuguses kehas.
- Mees : (Rabab järsku püssi) Ja nüüd muutu naiseks, ja otsekohe! Või kao siit igaveseks enne, kui ma su kolmanda ja viimase elu välja lasen!
- Isastulnukas : Ei, noh, sa oled ikka ehtne maniakk! Sa vist oled õnne tipul, kui sul on piisavalt kuule, et oma külalisi tappa. Ja tegelikult ei ole mul üldse vaja naiseks muutuda, sest me oleme juba paaritunud ja ma võin raseduse lõpuni siin ka mehena viibida.
- Mees : Ei, nojah, muidugi...!
- Isastulnukas : Loomulikult! Me oleme ju mõlemad uue olendi sünni juures. Ja, kui sa ei taha, me ei pea rohkem ühtima.
- Mees : (Langeb tagasi tugitooli, kallab klaasi uuesti täis ja lonksab alla; endamisi) Peaksin ikkagi kirstu ära tellima... elada oma kodus sihukese absurdielajaga...!
- Isastulnukas : On sul mulle midagi kodusemat selga ja jalga anda? Teeksin oma olemise pisut mugavamaks enne, kui me meie tulevikust vestlema hakkame.

- Mees : Muutu naiseks tagasi, palun, muutu naiseks! Mul läheb süda pahaks, kui ma pean kuude kaupa sinu isast lõusta enda ümber lipitsemas nägema.
- Isastulnukas : Ma saan sinust täiesti aru, aga... ma ei saa sind aidata.
- Mees : Mida??! Kas sa ei saa enam naiseks muutuda?
- Isastulnukas : Ma ei saa seda sinu nähes teha. Kui ma olen kellegagi seksinud, siis tema nähes ei saa ma enam sugu muuta... Noh, on sihuke pisike "kiiks"... Ma lähen teise tuppa...
- Mees : Mine, mine, mine, kuhu tahad, aga mine! Ja kui sa oma sugu ei muuda, siis mine oma... Casablancasse tagasi ja jäägi sinna!
- Isastulnukas : Lähen, lähen! (Kaob ja ilmub taas) Ma armastan sind! (Ära)
- Mees : (Rüüpub otse pudelist)
- Emastulnukas : (Ilmub naeratades) Kuidas ma sulle nüüd meeldin?
- Mees : Jaa! Naiselikum, kui kunagi varem!
- Emastulnukas : (Istub tema kõrvale) Nüüd peaks pisut tulevikust rääkima.
- Mees : Kas sa mõtled mesinädalaid?
- Emastulnukas : (Naerab) Ullipullike! Me ei ole ju enam noored armunud, kelle pea õnnest segi on.
- Mees : Jah? (Paus) Ma vist ei saanud nüüd aru...?
- Emastulnukas : Me oleme vahend universumi arenguks, me rammime taas ja taas entroopia õrnõhukesi võrgusilmi. Me otsime uusi salajasi kaljulõhesid, mille lõksude pimedasse eraldatusse on langenud moodustised, mille ähmasest EIMISKIST me võrgutamise läbi võiksime taha MIDAGI!
- Mees : Vaat' see mulle meeldib – kohe uhke tunne tuleb peale.
- Emastulnukas : Ja seepärast me ei tohi jätta unarusse mitte midagi, mis võiks takistada meie viljakaid kohtumisi.
- Mees : Oled sa ikka kindel, et sa rase oled?
- Emastulnukas : See on sügavalt sisuline küsimus – jah, me oleme õnnelikult rase.
- Mees : Maapeal kasutatakse esimese isikus ainsust: MINA OLEN õnnelikult rase.
- Emastulnukas : Galamadabal on esimene isik mitmuses – sina oled ju ka rase.
- Mees : Nalja teed?!
- Emastulnukas : Mispärast? Evolutsiooni seisukohalt on palju kindlam, kui mõlemad ühtes osalenud pooled rasestuvad, see kindlustab evolutsiooni igikestvuse. Me oleme Galamadabal neljast soost, sa mõtle, milline õnnistus geenivariatsioonidele.
- Mees : Mina ei ole rase.
- Emastulnukas : Selles mõttes, mis sina arvad, muidugi ei ole – sul pole emakatki, aga, ausõna, sa oled sama rase, kui mina. Ja mõne nädala pärast, nagu kosmiline kosjakontor programmeeris, sa sünnitad – täpselt nagu minagi.
- Mees : (Haarab pudeli ja joob, masendunult) Mis sa minuga teinud oled?!
- Emastulnukas : Mitte midagi erilist, kallis, tegin sulle tite nagu sina mullegi.
- Mees : (Joob) Ma ei usu sind! Ei, ma ei usu sind! See ei ole võimalik! Ma teen ABORDI!

- Emastulnukas : Kulla ullipullike, kuidas sa seda aborti õige ette kujutad?
Mees : Seda saab... noh... igat moodi... välja kraapida, näiteks.
Emastulnukas : Kust kohast välja kraapida? Kullake, sul ei ole emakat! Usu mind, sa ei saa aborti teha, sest sa ei tea, kust kohast sa rase oled. Ja üldse, mis sa muretsed – see on suur rõõm, saada emaks!
- Mees : Ma tahan isaks saada.
Emastulnukas : Sa saad isaks ka. Sa oled oma poja ema ja minu poja isa – kas saab olla suuremat rõõmu?
- Mees : Nüüd tahaks ära surra... Ma lähen helistan matusebüroosse. (Liigub telefoni poole)
Emastulnukas : Kullake, ma unustasin sulle öelda, et nüüd sa ei saa enam surra. Kuni sünnituseni oled sa surematu. Galamadabalik rasedus kulgeb just nii.
- Mees : See hävitab mu...
Emastulnukas : Kas sa kardad rebendeid? Kullake, meie rasedused ei ole nii traumeerivad, kui teie omad. Meie rasedus kestab kaks nädalat ja ei ole seal mingit suurt kõhtu ega midagi. Sul ei ole midagi karta.
- Mees : Mul ei tule suurt kõhtu?
Emastulnukas : Ei tule.
Mees : Hea küll... ma tahtsin öelda, et... Plindris olen ma niikuinii. Ma võin enda maha kanda. Nüüd joon kaks nädalat nii, et maa on must ja mõistust pole. (Joob) Mis kuradi viski see on, et ta pähe ei hakka?!
- Emastulnukas : Raseduse ajal oled sa immuunne kõikide mürkide suhtes, mis su tasakaalu võiksid häirida, olgu siis alkohol või trankvilisaatorid, hallutsinogeenid või unerohi – miski ei mõju. (Uhkelt) Kindel tunne kohe, eks?
- Mees : (Poeb oiates tugitooli ja tõmbub kägarasse, peites näo kättesse)
Emastulnukas : (Võtab ta pea oma käte vahele) Kuss, kuss, sa kallid pisike ülitundlik kahejalgne maapealne totukene.

III stseen

- Mees : (Räägib telefoniga) Me leppisime kokku, et te enam ei helista mulle. Mis huvi peaks mul asja vastu olema, kui te ütlesite, et te ei tee seda reljeefset raidkirja edasi? Mis tähendab “suur hulk tööd sai tehtud”?! Ei! Mingit fotot ma teile ei saada...! Kuidas te julgete öelda, et kui hauakivil fotot ei ole, ei mäleta keegi, kuidas ma välja nägin? Kuulge, ma olen siimaaani elus! Ei ela enam kaua?! Üks teie klient, kes käitus nagu mina lausa kerjas korralikke matuseid pärast enesetappu?! Kurat temaga! Mida...? Kes...? Kuulge, sellepärast, et mingi vaimulik on mu nime juba pähe õppinud, mul küll toss välja ei lähe. Mida? Mis “selle aasta mudel”? Kirst või?! Ei, loomulikult ma saan aru, et ultraanatomiline sisu, kesklukustus ja häiresüsteem hauaröövlite vastu... Mida?? Konditsioneer... mis kuivatab ja värskendab seestpoolt ja piserdab, kaitsmaks keha enneaegse lagunemise ja mädanemise eest?! Kuulake nüüd mind ka! *Lööge talle neli ratast alla, pistke sissepritsega kuueliitrine turbo taha ja parseldage mõnele uusdebiilile auto pähe maha!* Ja ärge üritagegi seda mulle kaela määrida. Ma ei ole huvitatud igakuisest sissemaksust, isegi, kui ma selle mitte kolm vaid seitse põlve edasi saaksin pärandada. Mida?! Mina peaksin ütleva hauakirja?! Kuidas selline sobiks: siin puhkab ablas matusebüroopidaja, kes ei saanud aru, kuhu ta oma hauasamba pistma peaks? Veel midagi? Ei, see polnud ähvardus, see oli minu pakkumine. (Viskab toru hargile; armsasti) Huhh, küll tüütas.
- Emastulnukas : (Sisenedes) Kostis, nagu sa oleksid kellegagi tülitšenud?
- Mees : Nad üritavad mulle täielikku matuseteenust osutada.
- Emastulnukas : Oi, see on kindlasti pisut kallis?
- Mees : Ma ei taha matuseteenust. Ja ma ei taha ka konditsioneeriga kirstu. Muide, mis siis saab, kui ma külmetun?
- Emastulnukas : Rasedusperioodil oled sa kõikide haiguste vastu immuunne, sa ei külmetu.
- Mees : Kaks nädalat on täis, ma peaksin vist iga hetk sünnitama hakkama. Ja siis saan ma jälle inimeseks koos kõigi sellega kaasnevate õiguste ja kohustustega. (Paus) Aga kust see... beebi välja tuleb? Rasedusest pole ju märkigi – mitte mingit suurt kõhtu, ega...
- Emastulnukas : Ma ju lubasin, et sul ei tule suurt kõhtu. (Paus) Laps tuleb välja sinu tagant.
- Mees : (Nägu!) Minu tagant?!
- Emastulnukas : Ega sa vist peeglile suurt tähelepanu ei ole pööranud?
- Mees : Ega... (Katsub oma selga; esimest korda näeme teda küljelt: abaluude vahel on suur mügar) Sa issaristike, mis see on?! (Tormab peegli juurde) Eile õhtul ei olnud siin veel midagi.

- Emastulnukas : Kas loodus ei ole imeline? Pärast sugurakkude ühtesulamist vajab meie uus olend ainult mõne tunni kasvamiseks, et olla valmis sündima.
- Mees : Mis “mõned tunnid”? Aga kaks nädalat rasedust?!
- Emastulnukas : Kaks nädalat kulub selleks, et sugurakud leiaksid parima ühtesulamiskombinatsiooni. Milleks taga sundida ja asju kiirendada? Teil siin maapeal... - esimene spermapoiss, kes munarakust mööda juhtub minema on kohe ka vägev viljastaja – pealiskaudsus, ma ütlen! Seda ei saa ju tõsiselt võtta. Palju kindlam on, kui sugurakud ühtivad alles pärast pikka mõtlust erinevate rakuühetega kaasnevate pooldumisjadade tulemitest.
- Mees : ... nad ei mõtle...!
- Emastulnukas : Aga teie keeles ei ole paremat väljendit selle kirjeldamiseks. Ma võin öelda, et minu geneetiline kood on sellisel tasemel, et ühinemispunktis teise geneetilise koodiga praagib ta vähemtulemuslikud variandid ise välja. Siis kinnitatakse arengukontseptsioon ja kahe tunni pärast on maimuke valmis.
- Mees : Mul on tunne nagu ma läheksin tagant lahti... Mis minuga on?
- Emastulnukas : Sa vist hakkad sünnitama. Ole meheks!
- Mees : (Hirmunult) Mis tähendab – ole meheks? Kurat sind võtku, mis sa minuga teinud oled?! Oi, jumal, mul on tunne nagu ma oleksin mõne kosmosevärdjafilmi peategelane...
- Emastulnukas : Kulla ullipullike, kes siis nii pabistaja on? Ma saan aru, et see on sul esimene kord ja...
- Mees : (Hüsteeriliselt kriinudes) Ma ei taha sünnitada! Ei taha sünnitada! Ma ei taha emaks saada! Kaua see näitemäng kestab?! Ma ei taha emaks saada, ei taha!!! Lööge keegi mulle midagi selga, see koletis tuleb hävitada enne kui president talle armu annab! (Väändub)
- Emastulnukas : Kullake, las ma aitan sind (Teeb midagi tema selja taga)
- Mees : (Kriiskab)
- Emastulnukas : Ära lõuga! (Võtab taskust luti ja pistab mehele suhu; koondab tähelepanu mehe seljale) Nii... nii... tuleb! (Saab midagi mehe seljast kätte ja keerab linasse) Nu vot! S oblihtšeniem! (Võtab luti mehe suust) Ära ole nii ahne, ega see sinule mõeldud olnud. (Teki seest kostavad ebainimlikud häälsused. Emastulnukas torkab luti tekipuntrasse, häälsused vaibuvad)
- Mees : Uh...! (On pisut pettunud, et lutist ilma jäi)
- Emastulnukas : (Näitab mehele tekipuntrast) Vaata..., kas ta pole armas?
- Mees : (Totakal toonil) Uh... uh... Ta on minu nägu, eks?
- Emastulnukas : Totuke, see on tema pepuke. Näoke on siin. (Pöörab puntral teise otsa)
- Mees : Ohoh! (Hirmunult) Ta on ikka... inimene...?
- Emastulnukas : Oh sind ullipullikest! Loomulikult ei ole see inimene. (Puntrast tuleb koledat häält) Vaata, eks ole, ta on aaaarmsakene?
- Mees : Oot-oot! Nüüd võiksid sina ka sünnitama hakata. Miks sa ei sünnita? Sul pole veel küürugi!

- Emastulnukas : Mina sünnitasin juba ära – liftis, kui ma üles tulin. Ta on mul kotis. (Paneb puntra sülest, avab oma käekoti ja võtab välja teise puntra – see pundar on vait)
- Mees : Sa panid oma poja kotti?!
- Emastulnukas : Mul ei olnud sel hetkel käed vabad. Käekott oli parim koht, kuhu ta panna. Tänaval oleks ta sealt muidugi ära varastatud, aga liftist sinu korteri ukseni... trepikojas...
- Mees : See on ebainimlik!
- Emastulnukas : Nojah, aga ma ei olegi inimene. Ja ega temastki inimest saa.
- Mees : Ma tahtsin öelda, et seal ei ole õhku ja ta võib ära lämbuda... või ongi juba lämbunud? Ta ei liiguta! Ta ei häälitse! Ta ei hinga! (Vaatab puntra suletud otsa) Sa tapsid ta ära!!!
- Emastulnukas : Ära räägi rumalusi. Ta ei peagi hingama, ta on muumia.
- Mees : Mis asi ta on?!
- Emastulnukas : Ma mumifitseerisin ta ära nii kui ta sündis. Ta peab kaugele jõudma, tuhandete valgusaastate kaugusele. Kui ta kohale jõuab, ta demumifitseeritakse. Ma tahan, et ta kasvaks üles keskkonnas, kus ta tunneks end kui täiskasvanu. Kui ta saaks siit kogemuse, jätkaks see temasse kustumatu jälje ja võiks teda kahjustada. (Võtab kilekotist suure margiga suure ümbriku, ja paneb puntra ümbrikusse)
- Mees : Aga... aga minu... poeg...? (Osutab teisele puntrale, millest kostab ebamääraseid häälightsusi)
- Emastulnukas : See laps, kelle ema sa oled? Noh, eks tema noorukiaastad kulge siin ja eks siis näe. (Kirjutab ümbrikule aadressi) Planeet Galamadaba, kahendsüsteemi tänavavõrk...
- Mees : Noorukiaastad? Ta on siis poiss. Ma ennist nii hoolega ei uurinud...
- Emastulnukas : Ma ütlesin 'noorukiaastad', aga oleksin võinud öelda ka 'neitsipõlve' või 'asistumise' – sellel ei ole ju sugu. Aga ta on pigem isasem kui emasem.
- Mees : Ta on siis... miski transseksualist?!
- Emastulnukas : Ei ole transseksualist, sellel ei ole sugu. Minul ka ei ole sugu, See tähendab, et minu suguline aktiivsus võib ilmnedada neljas põhisoo, aga meie lastel...
- Mees : Ära hakka mulle selgeks tegema, et tema alumine pool on sile nagu nukul. Mingi prigu või punnike seal ikka on ja sugu määratakse...
- Emastulnukas : Sinu sugu on sinu peas. Teisisõnu: inimesed mõtlevad ja armastavad peamiselt oma elunditega ja elundid on ainult töövahendid. Kui sinu *poeg* kasvab suureks, võivad tema elundid võtta just selle kuju, mis talle meeldib.
- Mees : Taevas appi! Ma olen sünnitanud koletise...
- Emastulnukas : Lõpeta nüüd oma eneseteadvuslik variserlus ja aita mul parem ümbrik kinni kleepida.
- Mees : Mis moodi sa mõtled ta selle ümbriku sees läbi galaktikate saata? Kas sa loodad, et Eesti Post paneb öla alla ja... ma saan aru veel, et tähitud kirjaga...

- Emastulnukas : Ma saadan ta sama teed pidi, kust ise tulid. Ümbrikul ei ole tegelikult mingit tähtsust. See on selleks, et asi sinu jaoks pisut kodusem tunduks, eks?
- Mees : Ma muidugi tänan sind hoolitsuse eest, aga ega see ümbrik ei muuda minu suhtumist. Meil, maa peal, ei saadeta lapsi postiga.
- Emastulnukas : Ei saadeta?! Aga mulle öeldi, et kontinentidevaheline lastekaubandus on maapeal kiiresti arenev ala...
- Mees : Kiiresti arenev võib ta ju olla, aga see ei ole seaduslik ja igal juhul ei tehta seda posti teel. (Naerab) Posti ei saa usaldada.
- Emastulnukas : Kosmilise kosjakontori järjekordne prohmakas. Kuule, kui ümbrikul ei ole sinu jaoks mingisugustki sentimentaalset tähendust, mis ma tast siis kleebin?
- Mees : (Tema puntrast kostab kõva kisa; paus; väga tõsiselt) Kas ma võiksin ta üles kasvatada? (Paus) kuni ta kaheksateist saab?
- Emastulnukas : Selles pole probleemi. (Puntra kisa saavutab haripunkti) Oh, sa väikseke, sul on uneaeg. (Toob lavale suure lapsevankri ja asetab puntra sellesse) Meie pisi tahab natuke rahu olla. (Pundar jaurab)
- Mees : Ma ei tea miks, aga mul seest keerab.
- Emastulnukas : Tule, pisike, puhkama. (Veeretab vankri lavalt) Issi hoolitseb sinu eest.
- Mees : Kas sa tead midagi tugevatest negatiivsetest elamustest põhjustatud haigustest?
- Emastulnukas : Kas sa juba muutud?
- Mees : Mis ma teen?
- Emastulnukas : Galamadabal lahendatakse lahendamatu probleeme, mis on tingitud õnnetust olekust ja mis põhjustavad akuutset enesehaletsust, enesevastikusest rääkimata, psühhosomaatilise transformeerumise teel täiusliku õnne seisundisse samadel tingimustel.
- Mees : Ei, ei, ei, ma ei muutu. Maapeal on psühhosomaatika see, mis su haigeks teeb.
- Emastulnukas : Kas see on sulle enesehaletsuseks piisav?
- Mees : Mulle tundub küll.
- Emastulnukas : Nii palju rõõmu nii pisikesest asjast!
- Mees : Tead, see on tappev.
- Emastulnukas : Kahtlemata. (Paus) Seda't ära nüüd pahanda, et ma nii ütlesin. Mul läks meelest ära, et surm on sinu jaoks just see, mida ta minu jaoks ei ole. Probleemi psühhosomatiseerimine ei ole suremiseks piisav ja seega saab kauaotsitud ja oodatud enesearendus sündida ainult läbi kõige jõledamate moonete. (Lava tagant kostab titepuntra kole ja kõva kisa) Ohoo, lapsuke on näljane. (Võtab kotist singikantsaka)
- Mees : Mis sa selle singiga teha mõtled?
- Emastulnukas : Loomulikult sinu pisipõnni toita. (Vangutab pead) Milline rumal emme, õnn, et ma siin olen. (Liigub lavataguse lapsevankri suunas)

- Mees : Kas sa mõtled selle singi talle anda?!
- Emastulnukas : Kullake, *ta peab ju kasvama!* (Pistab singi vankrisse)
- Mees : Sa lööd ta kolesteroolist lõhki! Kas Gabalama... Gabladbla... Kurat! Kas teie planeedil lutipudeleid ei kasutata?
- Emastulnukas : Kallis, lutipudelid on neile tittedele, kes suureks saamiseks kaheksateist aastat kasvama peavad. Meie järglased küll nii aeglased ei ole. (Lava tagant kostab kole puremine ja matsutamine, lavale lendab räsitud singitükk) Oi, meie pisi oli tõesti näljane.
- Mees : (Pilk singil, hirmunult) Ma ei tahaks mingil juhul näha, kuidas ta seda tegi...
- Emastulnukas : Hammastega loomulikult. Kikukesed on veel piimahambad, aga varsti...
- Mees : Ma olen sünnitanud... piraaja!
- Emastulnukas : Oh, ei, sa oled hea emme. Pisut lohakas küll, aga mis siis. Ega see teda tapa.
- Mees : Taeva arm! (Vaatab õudusega puntra suunas, kust kostub läbisegi rõhitsemist ja ebainimlikke häälightsusi) Ukseauk teise maailma!
- Emastulnukas : Tead, see on suur õnn, et ta sinki sööb. Mina sind imetamas küll ette ei kujuta.
- Mees : Ta pistaks mu pintslisse! Püha taevas, kui ma seda vaest sinki vaatan...
- Emastulnukas : Tõesti kurb lugu. Kas ta oli su sugulane?
- Mees : Kes?
- Emastulnukas : Sink.
- Mees : Ära jaburda! Sink oli alguses siga.
- Emastulnukas : Mis sa siis muretsed? Sa peaksid rõõmus olema, et su järglasel hea isu on. (Pundar mõriseb taas)
- Mees : (Närviliselt) Mida ta seal veel sööb?
- Emastulnukas : Ta vist leidis mu kotist kondi.
- Mees : "Vist leidis kondi"? Püha ristivägi! Ta on siis vankrist välja saanud?!
- Emastulnukas : Loomulikult on ta juba vankrist väljas – ega ta koduarestis ole.
- Mees : Ma kutsun politsei! Ei! Ma kutsun tuletõrje! Ei! Kes need on, kes maaväliste värkidega tegelevad? Jah! Ma kutsun Igor Volke!
- Emastulnukas : Sa oled ikka väga murelik mamma, aga ära muretse – kõik mammad on murelikud. See on ju loomulik, et järglaste kasvatamine murelikuks teeb.
- Mees : Kas ta kasvab... *nüüd kohe?*
- Emastulnukas : Aga millal siis veel? Kas alles kõrges vanuses? Loomulikult kasvab ta *nüüd kohe*, sellepärast tal nii hea isu ongi.
- Mees : (Võtab püssi) See oli minust kergemeelne. Ma poleks tohtinud mingist uffist rasedaks jääda. Inimkond on ohus. Kui see koletis on võimeline oma õrnas eas (Vaatab kella) – tervelt kümne minuti vanuselt – ära sööma terve singi, siis täiskasvanult sööb ta meid kõiki ära. Ma pean ta hävitama

- enne, kui hilja on. (Vaatab Emastulnukat vihkamisega) Nii et sa tahad maakera üle võtta, mis?!
- Emastulnukas : (Viskub Mehe juurde ja embab teda) Kallis, sa oled liiga palju kohalikke ulmefilme vaadanud. Milleks meil teie maakera vaja peaks olema? Vaata, kui palju on ümberringi tühje, saastamata ja asustamata planeete. Kui keegi tahab mõnda planeeti omale, ta peab puruloll olema, kui ta eelistab ilusale, uuele ja puhtale mõnda pruugitud ja äräläbustatud. See oleks tõesti rumal.
- Mees : (On vastulausest tõrjutud) Jah, tõepoolest see on rumal. Nende maavälise invasiooni filmide stsenaaristid on nõrgamõistuslikud. (Mehe ilme muutub, ta teeb nagu läheks lava taha, tõsiselt) Aga maha ma ta löön igal juhul. Invasioon invasiooniks, aga ohtlik ta on. Sihukesed elukad ei tohi mingi hinna eest suureks kasvada. (Ehmunult, väriseva häälega) Aga ta võib minu ka ära süüa. Ma lähen tema juurde ja tulistan teda, aga ta ei sure ja... sööb mu ära. Ja ma tühistasin oma matused ka ära!
- Emastulnukas : Kullake, kelleks sa teda pead? Meie pisi ei tee oma vanematele liiga.
- Mees : Ajalugu on täis poegi, kes oma isasid on tapnud. Oidipuse kompleksi tead?
- Emastulnukas : Pane nüüd tähele. Sina ei ole mitte tema isa vaid tema ema. Teiseks on sinu laps sootu olend. Ja kolmandaks (Vaatab kella) peaks ta olema juba täiskasvanu.
- Mees : (Murduva häälega) Täiskasvanu...? (Lava tagant kostab täiesti inimlik ja soliidne kõhatus)
- Emastulnukas : Oh sa kallike, meie väike pisi on suureks kasvanud. (Liigub lava äärel) Palju õnne! Palju, palju, palju õnne sünnipäevaks! (Tirib lavale lapsevankri, milles on Isastulnukat mänginud näitleja, beebiriided seljas; laulab) Happy birthday to you...!
- Mees : (Karjub) Aah!
- Emastulnukas : (Laulab) palju õnne, palju õnne, õnne soovime sul...! (Mehele) Miks sa kaasa ei laula? Tal on täna sünnipäev, Ta praegu just sündis.
- Poeg : (Mehele) Tere, mamma!
- Mees : (Šokeeritult) Teie... jälle teie... Mis te siin teete? Miks te nii imelikult riides olete? Kus koletis on?
- Poeg : (Emastulnukale) Isa, mis emal viga on?
- Emastulnukas : Kallike, ära vaeva oma pisikest peakest niisuguste asjadega. Ema on pisut erutatud, tal on sünnitusjärgne psühhoos.
- Mees : See... see ei ole minu poeg, see on mingi isane uff! Mul oli õigus – teid on kaks ja mingit muutumist polnud.
- Emastulnukas : Ära nüüd plähmerda, see on sinu poeg. Selge see, et ta näeb välja nagu minu teine isik. Ta pidi kasvama kiiresti ja sellepärast valis ta katsetamise asemel kiirkasvumeetodi ja ühe minu kahest geneetilisest koodist. Ta oleks pidanud kasvama minu emasvariandi täpseks koopiaks, aga austusest sinu vastu valis ta isasvormi.

- Poeg : (Emastulnukale) Isa, ma oleksin tahtnud kasvada täpselt
niisuguseks, kui sina, aga siis poleks ema meil suutnud vahet
teha.
- Emastulnukas : (Õrnalt) Tubli poiss oled.
- Mees : See ei ole võimalik! Ta ei ole mu poeg, ta näeb ju välja vanem
kui mina.
- Poeg : Mis sa nüüd räägid, ema. Sina oled kindlasti üle kolmekümne,
aga mina pole veel kahtkümmet minutitki vana.
- Mees : (Hüsteeriliselt) kahekümne minutiga ei saada täiskasvanuks!
- Emastulnukas : Ta ei olegi täiskasvanu, ta alles hakkab täiskasvanuks saama.
- Mees : See vana jõledik alles hakkab täiskasvanuks saama?!
- Poeg : (Upitab end vankris istuli, tõsiselt) Ema, me peaksime sinu
emaarmastust tabanud veidra väärustusega midagi ette võtma.
(Hakkab Mehe poole ronima)
- Mees : (Vehib püssiga) Ära tule või ma tulistan!
- Poeg : (Kurvalt endamisi) Emme ei taha mind...
- Emastulnukas : Näed nüüd, sa solvasid teda. Ta tahtis sinuga ainult õrn olla, sa
oled ju ta ema.
- Mees : (Hoiab poega sihikul) Ma ei taha, et ta mu ära sööb. Ma ei ole
mingi sink!
- Emastulnukas : Keegi ei taha sind ära süüa, lollike.
- Poeg : Ma ei ole enam näljane, kasvamine on lõppenud. Nüüd tuleb
mul vaimsele arengule rõhku panna, emme.
- Mees : Ära "emmeta" midagi, ma panen su lastekodusse!
- Emastulnukas : Masendavalt madal emainstinkt!
- Mees : Ma ei tea, mis teil plaanis on, aga...
- Poeg : (Liigub Mehe poole) Rahune, emme, anna püss minu kätte...
- Mees : Hoia eemale (Tulistab Poega; Poeg ei tee väljagi)
- Emastulnukas : Ei! (Tormab Pojale appi, Mees tulistab teda ka, Emastulnukas
ei tee väljagi; paus) No-nii! Vaata nüüd ise, mis sa tegid! Sa
tapsid ta ära.
- Poeg : Pole midagi, issi, ega emme mind päriselt tappa ei tahtnud.
- Emastulnukas : Aga tappis ikkagi! (Mehele) Sa tapsid oma poja ja tekitasid
talle sellega hingelise trauma.
- Poeg : Tühiasi, issi, mul on veel kakssada üheksakümmend üheksa
elu.
- Mees : Kakssada üheksakümmend üheksa elu?!
- Poeg : Ma sündisin kolmesaja eluga.
- Mees : (Emastulnukale) Ma tulistasin sind ka. miks sina ei surnud?
- Emastulnukas : *Ma ju olen surnud*, sa tabasid mind täpselt silmade vahele.
- Mees : See oli sinu viimane elu, kaks korda tapsin ma sind varem ja
nüüd siis lõplikult.
- Emastulnukas : Arvad, et nüüd on millega kiidelda?
- Mees : Miks sa siis elus oled ja norid, kui ma su lõplikult tapnud olen?
- Emastulnukas : Mis siin imelikku on? Sel hetkel, kui ma surin, sain ma viis elu
juurde.
- Poeg : Miks ainult viis? Kolmsada oleks palju parem olnud.
- Emastulnukas : Teine kord seletan.

- Poeg : Me hakkame sinu eest hoolitsema, emme. Kui sa issi veel kolm korda ära tapad, võid sa närvivapustuse saada. Siis tuleb Galamadabalt tohter ja paneb sulle võib-olla uue aju....
- Mees : (Ahastuses) Uue aju...
- Poeg : Ilmselt tuleb meil selleks ajaks hankida midagi, mille me su koljuõõnde paigutada saaksime, et keha elus püsiks, kuni su aju Galamadaba töökojas remondis on...
- Mees : Oh! (Minestab)
- Poeg : Ta minestas! Emme minestas!
- Emastulnukas : Tal on praegu lihtsalt raske periood, lapsuke.
- Poeg : Jah, issi. (Paus) Ma saan aru küll.

- Pimendus -

IV stseen

Sama ruum; Mees on üksi ja räägib telefoniga

- Mees : (Telefoni) Jah... jah... See liigutas neid hingepõhjani. Kas paljud nutsid? ...kuidas te ütlesite...? Hm, ma lootsin rohkemat. Ja haudamine, kuidas see kulges? ...jah? ...liigutav? ...uhuhh... juba kaua ei ole ükski matus nii hästi välja kukkunud...? Kuulge, eks matused ole keskeltläbi ikka ühesugused? Palju parem oli? (Endale) Kuidas saab üks matus olla parem kui teine? Jah...? Kuulen küll... Presidendi teisik luges haa äärel kaastundeavalduse ette?! Küll on kahju, et ma seal ei olnud! Teete teist korda veel, kui vaja? Et tehku ma uus enesetapp ja...? Ei, te ei saanud minust aru: mul on kahju, et ma leinajana kohal ei olnud, mitte laibana. Kõigil on kahju, et nad oma peielauas istuda ei saa. Kuidas...? Ah tegite videomontaažiga ära... Te tegite kõik, et jätta muljet, et ma olen midagi enam kui kadunuke... aga kirst oli ju tühi? Ei olnud tühi?! Te võtsite keha anatoomikumist ja grimeerisite minuks?! ...uuh!... Ah kõik mainekad firmad pööravad niisugustele pisiajadele tähelepanu...? Jah...? Jah...? (Hämmastunult) Mis arve? Ahsoo... jajaa... (Armsasti) Te elate siis kindla unistusega, et ma maksan oma matuste eest, millest ma osa ei võtnud? Et see ei ole unistus? Teie olete oma lepingulised kohustused täitnud ja ettenähtud ajal matused korraldanud... jah... sellest hoolimata, et ma ikka elus olen. Ja ma peaksin nüüd teenuse eest maksma? Selge see! Hästi, hästi! Õnneks olen ma auväärne isik ja suhtun teie probleemidesse täie tõsidusega. Asi on selles, et kohe, kui ma veendusin, et teie jaoks on klient kuningas ja te mingil juhul ei katkesta minu matuste ettevalmistamist, otsustasin ma oma lepingulised kohustused täita ja sooritasin enesetapu. Ei, kahjuks surin ma nädalavahetusel ja ei saanud pangale maksekorraldust teha, ma loodan, et see teid ei häiri? Teate, selle väikese apsu tõttu sattusin ma pärast surma põrgusse ja ma muidugi loodan, et mind lubatakse varsti katlast välja maksekorraldust täitma, nii et ärge muretsege. Oi, ma pean lõpetama, mind kutsutakse katlasse tagasi. Kurat lubab ainult lühikesi kõnesid. Saage aru, kaugekõne on siin kolm korda kallim, kui maa peal. Ma loodan, et kohtume varsti. Nägemiseni, mu usin hauakaevaja. *Me näeme varsti!* (Paneb toru hargile, irvitades) Imetlen seda totakate hulka siinilmas!
- Isastulnukas : (Sisenedes) Terr..st.
- Mees : No, tere, poeg. Kuidas koolis läks?
- Isastulnukas : Kullake, see olen mina, mitte sinu poeg.

- Mees : Ära vigurda. Kui sul koolis kehvasti läks, ära häbene seda tunnistada, ma olen ju su isa... ema, tähendab... ühesõnaga, ma olen arusaaja inimene. Kas teised lapsed narrisid sind, et sa nii vana välja näed?
- Isastulnukas : Ma ei vigurda, ma olen sinu UF-armukese isasvariant. (Paus) Kui sa mind ei usu, ma võin sulle kirjeldada meie esimese ühte üksikasju.
- Mees : Mida?! Ma ei taha sinu suust kuulda ühtegi seksijuttu! Vähemalt niikaua, kui sa isane oled. Mul niigi seest keerab, kui ma sind sellisena näen.
- Isastulnukas : Sinus kõneleb tubli annus latentset homoseksuaalsust, mida sa iga hinna eest varjata püüad. Tuleb välja, et kosmiline kosjakontor nii väga ei eksinudki. Sa võiksid seksuoloogi juures ära käia.
- Mees : Muutu naiseks ja otsekohe! Või ma löön su maha! Ilma naljata! (Endale) Tapmine läheks jälle untsu, ta ei sure niikuinii. (Isastulnukale) Miks sa jälle isane oled? Kas sind taheti taas vägistada?
- Isastulnukas : Ei, aga kui ma metrooga sõitsin, nägin ühte grupikat ja mõtlesin, et muutun õige meheks ja õpin seda asja ka teiselt poolt tundma.
- Mees : Mis "teiselt poolt"?
- Isastulnukas : Noh, vägistaja poole pealt.
- Mees : Sa võtsid osa grupiviisilisest vägistamisest?!
- Isastulnukas : Sellest võttis juba nii palju inimesi osa, et ma mõtlesin, et hiilin ligi ja proovin ka – võimalus oli soodus.
- Mees : Sa ei tohi seda teha! Metroo ei ole tüdrukute vägistamiseks.
- Isastulnukas : Jah? Ma kahtlen selles... Seal oli nii palju inimesi... ja nii paljud vaatasid pealt... Mulle küll tundub, et metroo on tüdrukute vägistamiseks nagu loodud. Ma ei usu, et ma midagi lausa valesti tegin. Vägistajaid oli ka nii suur hulk, et üks ees või taga...
- Mees : Hea küll! Mis mulje sulle siis jäi?
- Isastulnukas : Mulje?
- Mees : Sa ju ütlesid, et tahtsid seda asja teise poole pealt proovida.
- Isastulnukas : Minaeitea... Korraga tuli politsei ja viis meid kõiki minema – järjekord ei olnud veel minuni jõudnudki. Sellest kogemusest nüüd küll mingeid järeldusi teha ei saa.
- Mees : Kas sa ei saa aru, et metroo ei ole tüdrukute vägistamiseks?! Nii ei tohi teha! Vangi pannakse!
- Isastulnukas : (Siiralt) Jah, kogemused näitavad, et keldrites on palju mugavam vägistada – mindki taheti just keldris vägistada.
- Mees : Vägistada ei tohi kusagil. Vägistamine on üleüldse keelatud. Ja olgu, mis on, aga metroo on küll viimane koht vägistamiseks. (Paus) Kuidas sa siia said, kui teid kinni pandi?
- Isastulnukas : Ei pandud kinni, politseijaoskonda viidi. Ja siis nad hakkasid meile vägistamise kohta küsimusi esitama. Politseiinspektor on täitsa omaette frukt. Kui ta nägi, et me asitõendit rohkem

- pruukida ei taha, laskis ta meid umbes tunni aja pärast minema. (Paus) Mul oli täitsa hea meel. See polnud koht ega midagi. Vaat' politseijaoskond on tõesti viimane koht, kus mõnda tüdrukut vägistada... metroos on palju etem. (Paus) Ma lippan nüüd vannituppa sugu vahetama (Ära)
- Mees : (Endamisi) Ma ei saa teda maha lüüa, sest ta ei sure. Ma ei saa nõuda lahutust, sest me pole abielus. Ma ei saa teda maha jätta, sest tema ei jäta *mind* maha. Ma ei saa ennast ära tappa, sest mu matused on juba peetud ja ma olen selle eest veel raha võlgu. (Teeb ühe dringi; paus).
- Poeg : (Siseneb, ranits seljas)
- Mees : Sa oled ikka veel isane?
- Poeg : Ma ei saa sinust aru, emme?
- Mees : Emme?!
- Emastulnukas : (Siseneb teiselt poolt)
- Poeg : (Emastulnukale) Tere, issi!
- Emastulnukas : Tere, pojake! Sa juba kodus? Ma teen sulle kohe süüa. (Ära)
- Mees : (Hõõrub silmi ja raputab pead) Prr... Tere, poeg. Kuidas koolis läks?
- Poeg : Hästi, emme. Keskkooliga on nüüd ühel pool.
- Mees : (Silmad lähevad punni, pisike paus) Aga see oli alles sinu esimene koolipäev!
- Poeg : Ma püüdsin mitte aega raisata. Kohe, kui hommikul kooli jõudsin, küsisin endale kõigi kaheteistkümneme aasta õppeprogrammid. Tubli pool tundi läks enne, kui ma aru sain, kuidas lugeda ja kirjutada ja ülejäänud hommiku kulutasin ma programmidega tutvumiseks. Pärastlõunal õnnestus mul pugeda põhikooli järeleksamitele ja need kõik ära teha. Siis siplesin ma üle kahe tunni haridusbürokraatia võrgusilmade vahel, et põhikooli lõputunnistust saada ja praktiliselt kogu pärastlõuna pühendasin gümnaasiumiharidusele. See on uskumatu, kuidas sulle kogu aeg kaikaid kodaratesse loobitakse. Ma raiskasin *terve päeva* mingisuguse keskhariduse peale!
- Mees : (Segab endale joogi ja joob, nukralt) Minul läks kaheksa aastat... ja ainult põhikool...
- Emastulnukas : (Siseneb laia naeratusega) Said gümnaasiumi läbi? Sinu üle võib uhkust tunda! Mis su keskmine hinne oli?
- Poeg : Kolm. Ma oskasin absoluutselt kõike, aga need eksamikomisjoni-tädid...
- Emastulnukas : (Pettunult) Kolm? Aga see on ju kehv hinne! Seda ma sinust ei oodanud. Kas sa nüüd saad aru, et tuleb korralikult õppida?
- Poeg : Ma õppisin *korralikult*, issi, aga eksamikomisjoni esimees oli täielik tädide-tädi! Ta lihtsalt ei tahtnud tunnistada, et keegi võib kogu programmi ühe päevaga selgeks saada.
- Emastulnukas : Põrund aru õnnistus! Ühe päevaga võib *kõik* selgeks saada. (Väljub pead raputades)
- Mees : Sa oleksid ehk pidanud talle ütlema, et oled UF?

- Poeg : Emme, ma ütlesin seda ja see ta välja vihastaski ja see mu hinded alla tõmbaski.
- Mees : Mis su tulevikuplaanid on? Kool on läbi, sa oled juba suur poiss, millega sa elus tegelema kavatsed hakata?
- Poeg : (Naeratab) Ma ei ole veel suur, emme, ma olen veel kasvueas. Ma mõtlesin minna ülikooli ja saada hea hariduse. Ära on tüüdanud see harimatus!
- Mees : Või ära tüüdanud?! Ei tea, millal sa õige ära tüdinesid? Ise oled alles paar päeva vana ja juba gümnaasium läbi – mis ajal sa siin õige ära tüdinesid?
- Poeg : Ajal on mitu parameetrit, emme, ja kogemuste kvaliteet ei sõltu nende kvantiteedist. Terve elu poolteadvuslikku monotoonsust ei kaalu üles kümnet sekunditki ülevat igavust.
- Mees : (Laia naeratusena) Kuidas saab igavus olla ülev?
- Poeg : Ega ülevus ei pea ilmtingimata olema positiivne tasand, emme. Teadlik ülevus on lõpmatu rõõmu kogemus ja lõputus valus. See on hulluksajav teadmatus eesootavast, kui *mõtluses* siirdume teadliku teadvuse tajupiiride taha, tungime vaimus läbi raskestitajutava aimduse ähmasuse ja intuiitselt adume senisaavutamata kõrgeimate vaimutasandite keerukust.
- Mees : Kui sa juba pärast esimest koolipäeva niisugust juttu ajad, mida sa siis veel teed, kui ülikool läbi saab?
- Poeg : Emme, ega ma seda koolis ei õppinud, see tuli mulle praegu iseenesest pähe – see on ju elementaarne. Gümnaasiumihariduse saamiseks tuli teada, keda, miks ja kui palju tapsid Vambola, Lembitu ja Kaupo ühel kindlal päeval mitusada aastat tagasi enne, kui nad ise maha löödi; ja muid taolisi irreaalseid ja heroilisi nonsense. Õpetaja küsis minult isegi, kes võitis eilse mängu FC Flora ja FC Vändra Tafting vahel. Ma küll ei tea, mis sellel gümnaasiumiharidusega pistmist on, aga tema meelest vist on. Huvitav, miks?
- Mees : Vändra võitis.
- Poeg : Mina ütlesin sama, aga ta muutus morniks.
- Mees : Ta oli ilmselt Flora poolt.
- Poeg : Kui ma seda oleksin teadnud, ma oleksin Flora poolel mänginud.
- Mees : Mida sa oleksid teinud?!
- Poeg : Ma ei jõudnud sulle veel rääkida. Niipea, kui ma mõistsin spordi liikumapaneva jõu mittesportivate inimeste käitumisele, läksin ma Vändra meeskonna treeneri jutule ja tegin läbi kohaliku treeningmängu. Lõin kümne minutiga keskjoonelt viisteist vindiga väravat ristnurkadesse ja – leping oligi käes. Ajakirjanikele tutvustati mind kui vana, aga ikka veel vormis Brasiilia proffi. Siis palus treener mul mitte nii palju väravaid lüüa ja ma lõin ainult viis ja lähemalt.
- Mees : Kuidas see võimalik on, et sa lööd viisteist väravat treeningmängus ja viis võistlusel ja veel Flora vastu?

- Poeg : Oh, see on üks tobe ballistikaharjutus. Ma ei saa aru, miks nad sellest nii vaimustuses on. Minu meelest on see lihtsalt igav, aga ma mängin teise mängu veel ära ja riputan siis adid varna... sina teeksid ju samuti, eks?
- Mees : Noh, ma ei tea. Kui mina omal ajal palli tagusin, siis olid meil ketsid...
- Poeg : (Tõuseb) Ma lähen nüüd magama.
- Mees : Miks?
- Poeg : Miks mitte?
- Mees : Sa pole veel söönudki!
- Poeg : Ma söön hiljem, kui ma juba magan. See on mu kindel otsus: üheksakümne sekundi pärast ma enam ärkvel ei ole. Head ööd. (Ära)
- Emastulnukas : (Siseneb) Söök on valmis, kullake. Laud on kaetud.
- Mees : Kohe-kohe... (Tal on väsinud ilme, ta hõõrub nägu ja libistab sõrmed läbi juuste) Ma pean pisut mõtlema.
- Emastulnukas : Aga toit on laual.
- Mees : Las ta jahtub viis minutit.
- Emastulnukas : Ega jahtumises polegi küsimus, (Kiikab köögi poole) ma kardan, et ta võib ära muutuda.
- Mees : Ära nüüd ütle, et sa tegid jälle mingit Galamadaba rahvustoitu... (Veendunult) Ma ei taha, et toit mulle näkku irvitab, kui ma teda söön!
- Emastulnukas : Muidugi, muidugi, kullake, ma tean, et see sulle ei meeldi. Ja ma ju lubasin, et ükski tükike sinu kahvli otsas ei naera enam.
- Mees : Ja ärgu ta naergu siis ka kui ta mul suus on. Ma ju kuulsin, kuidas eilne kakk hirvus, kui ma teda närisin.
- Emastulnukas : Sul ei ole üldse naljasoont! Hea küll, tänane toit ei naera sind, aga lähme nüüd kähku sööma. (Vaatab murelikult köögi poole) Oi, ma kardan, et ta hakkab muutuma...
- Mees : Uh! Muutugu, milleks tahab, mul läks isu ära...(Vajub taas mõttesse)
- Emastulnukas : (Läheneb talle, murelikult) Kas midagi on korrast ära?
- Mees : Mul on meie poja pärast mure. Ta on... veidi imelik...
- Emastulnukas : Väga õige, ta on ju pool-uf, niisugust pole universumis veel olnud.
- Mees : Jah, aga seda on väga raske uskuda. Ta näeb välja inimlikum kui mina. Välimuselt on ta täiskasvanu, aga tegelikult on veel tita, sest ta sündis alles mõne päeva eest... Milliseks ta muutub, kui ta suureks saab? *Kelleks* ta saab?
- Emastulnukas : Seda ei tea mitte keegi kogu universumis, isegi tema ise mitte. Evolutsiooni ettearvamatus on universumi lummavaim saladus isegi meile, kes me uusi eluvorme loome.
- Mees : (Unustab end tugitooli) Ma elan praegu läbi kõige hämmastavamast asjast, mis inimesega ette võib tulla. Ja see hämmastav asi näeb välja nagu üks nõme ulmekoomiks. (Siseneb Poeg. Tal on pidžaama seljas ja ta suundub lunaatilisel sammul kööki, kust hakkab kostma veidi groteskset

- matsutamist) Seal ta nüüd on! See on... see on... kurat, ma ei leia ühtegi sõna, mis ütleks, mis see on!
- Emastulnukas : Aga sa maga ennast välja, sa oled ehk lihtsalt väsinud.
- Mees : (Tõuseb) Kõigepealt sööme. (Läheb köögi poole, emastulnukas järgneb talle) Pärisk: sina keedad ja küpsed ja mina ei söögi. (Poeg tuleb köögist ja liigub üle lava magamistoa suunas)
- Mees : (Pojale) Head ööd, pojake. (Lava jääb tühjaks)
- Mees : (Köögist) Hm! Tõesti päris maitsev, igatahes isuäratava välimusega. Ulata mulle, palun, kahvel. (Paus; röögatus) Kurat! See käkk sülitab mulle silma...
- Emastulnukas : (Köögist) Me jätsime ta liiga kauaks söömata, ta hakkab muutuma...
- Mees : Kurat! Ta sülitab mulle teise silma ka! Lõpeta ära! Ütle talle, et ta ära lõpetaks!
- Emastulnukas : (Mesise häälega) Nämmu-nämmu-nämmu, ole nüüd hea nämmu ja tule siia! Tubli, nämmu, tubli, nämmu, tule ilusti siia... Nämmukene, ära sülitab enam silma...
- Mees : Kurat! Näe, jälle...
- Emastulnukas : (Karmilt) Nämmu! Lõpeta ära! Ma ütlesin: lõpeta ära!!! (Purunevate toidunõude klirin)

V stseen

Sama ruum. Mees räägib telefoniga.
Emastulnukas lösutab tugitoolis ja loeb ajalehte.

- Mees : (Räägib telefoniga) Ja-jah, ma mõistan teid täiesti. Ei, mina olen tema vaim. Te räägite selle inimese vaimuga, kellele te korraldasite ilma tema kehata matused. Ja-jah... Ei, vaimudel ei ole raha. Ju-juh! Kuidas ma telefoni eest maksan? Vanapoiss, see on Viirastuste Ametühingu viimase aja üks suuremaid saavutusi. Teie eriala inimesed peaksid end niisuguste asjadega kursis hoidma. Kuidas?! Teie kardate vaime...? No, ma ei usu! Kuidas te meid siis matuste eest tasuma panete? Ja-jah, kui te soovite, ma lendan teie juurest läbi, kui pimedaks läheb. Kõigepealt te kuulete kaugusest lähenevat ahelate kõlinat, siis... Mida? Te otsustasite, et ma ei pea oma matusearvet tasuma? Teate, sõber, te olete mõistlik inimene. Aga ma astun ikkagi mõnel ööl teie juurest läbi, noh, nii vanade aegade meenutuseks. Olge siis mõnus! Kohtumiseni! (Paneb toru hargile)
- Emastulnukas : Kes see oli?
- Mees : Minu ihuhauakaevaja.
- Poeg : (Siseneb elegantse ülikonnaga) Tere, emme! Tere, issi!
- Mees : Oh, lõpuks sa tuledki. Viimaks ometi! Kus sa olid kõik see aeg? Meie siin muretseme juba...
- Poeg : Emme, ära hakka jälle moraali lugema. Sa tead väga hästi, et ma saan oma asjadega ise hakkama ja sa ei pea muretsema, kui ma hiljemaks jään.
- Mees : Seda küll, aga... (Vaatab kella) sellest on ikkagi aasta möödas, kui sa ära kadusid. See oli kohe järgmisel päeval pärast gümnaasiumi lõpetamist, kui sa ütlesid, et lähed ülikooli ja terve aasta me ei kuule sinust midagi. Sa oleksid vähemalt helistada võinud! Me arvasime juba, et sa oled surnud.
- Poeg : Kui aus olla, siis surin ma vahepeal üksteist korda ja mul on veel kakssada kaheksakümmend kaheksa elu.
- Mees : Sa surid ühe aasta jooksul üksteist korda?! See on ju peaaegu kord kuus! Kuidas sul õnnestus nii paljudesse õnnetustesse sattuda? (Süüdistavalt) Sa oled ikka ise üks tuulepea!
- Poeg : Emme, ega ma loll ei ole. Mul ei olnud ühtegi õnnetust. Kõik üksteist korda mind tapeti.
- Mees : See on lihtsalt hoolimatus! Lasta ennast kord kuus ära tappa... Kas sa vähemalt ülikooli lõpetasid ära?
- Poeg : Ei. Bürokratial on liiga võimsad tiivad ja ma oleksin liiga palju aega raisanud. Aga kogu maailma ülikoolide programmid töötasin ma läbi ja seega on mul sisuliselt kõik teaduslikud kraadid, mis siin saada võib.

- Mees : Ühe aastaga?!
- Poeg : Ühe kuuga ikka. Ma olin kolmkümmend päeva netis ja materjal tuli ise minu juurde.
- Mees : (Hakkab värisema) See... see on üle mõistuse! (Üritab värisevate kätega sigaretti põlema saada. Emastulnukale) Kas sa kuulsid, mis ta ütles? Kas sul ei tule külmavärinad peale?
- Emastulnukas : (Kiikab üle ajalehe) Ma olen alati veendunud olnud, et meil on *andekas poeg*. (Loeb edasi)
- Mees : (Pojale) Ja mida sa siis tegid, kui õppimisega maha olid saanud?
- Poeg : Langesin taas üllasse igavusse. Kummaline küll, aga kõik need teadmised, mis ma sain, laiendasid vaid minu harimatust ja ma otsustasin sukelduda teiste teadmiste maailma.
- Mees : Ja mida siis veel, kui sa olid kõik maailma raamatud läbi lugenud?
- Poeg : Ma hakkasin uurima asju, millest ei kirjutata - ma hakkasin avastajaks. Võtsin simultaani vormis kõik ainevaldkonnad läbi ja suurendasin nende mahtu kolm korda.
- Mees : Sellega sa siis tegelesidki need üksteist kuud!
- Poeg : Ei, ainult viis kuud. Siis ma otsustasin kõiki neid asju praktikas proovida ja, pole midagi parata, nad hakkasid kõige muu kõrval mulle veel atentaate korraldama.
- Mees : Taevas hoia! Mis sa siis tegid?
- Poeg : Omaarust mitte midagi imelikku – hakkasin maailma allutama.
- Mees : Nüüd sa teed küll nalja!
- Poeg : Maailma allutamine on alguses täitsa huvitav, aga siis läheb igavaks.
- Mees : Udujutt! Ma ei tea küll, kas poole aastaga võib maailma allutada või mitte, aga ühte tean ma kindlasti: kui keegi oleks kuus kuud maailma allutanud, ma oleksin sellest kuulnud.
- Poeg : Kui arvestada kõiki nüansse, siis on maailma allutamine küllaltki komplitseeritud operatsioon ja ma ei hakka sulle praegu üksikasju selgitama. Aga see on teostatav – mina ju allutasin maailma. Ja teades, kellele see maailm *kuulub*... Ootoot! Kas *sina* teadsid kellele see maailm *kuulus* enne, kui mina ta allutasin?
- Mees : Ei, noh... kapital... rahvusvaheline kapital...
- Poeg : Vaat' nii! Mitte ühtegi nime, mitte kedagi konkreetset! Aga tipus, *päris tippude-tipus*, seal näed sa ainult dekoratiivjuhte, kellel pole mingisugust tegelikku võimu. Nüüd vaatame nõõritõmbajaid, päris *tipp-nõõritõmbajaid*, nemad naudivad varjus olemist. Anonüümsus rahuldab nende võimutunnet maksimaalselt.
- Mees : Ha-ha-ha... (Keeletu, kimbatuses, kokutatav) ... tark poiss oled... maailmaallutaja! Ha-ha-ha... Homme on sul sünnipäev... sa oled juba suur poiss... üheaastane... Kui mina olin üheaastane, ma tegin alles püksid...

- Emastulnukas : Kullake, sina ei ole ju superinimene. Ära lange masendusse. (Tõuseb, läheb Poja juurde, uhkelt) Tubli! Sa oled isasse! Kui mina aastane olin, kaevasin Klondike'is alles oma esimest kullatonni.
- Mees : Ah? Mis ajast Klondike Galamadabal on? See on küll juba mingi onu-remuse-lugu!
- Emastulnukas : Kullake, see on ainult metafoor. See, kes ei ole kunagi Galamadabal olnud, ei suuda iial mõista, milline ma üheaastaselt olin ja mida ma tegin. Isegi, kui ma pikalt-pikalt seletaksin. (Süveneb taas ajalehte)
- Mees : Annan alla. Ma unustasin, et meie poeg on nüüd Jumalale lähedal seisev isik.
- Poeg : Aga, muide, kas sünnipäeval torti ka pakutakse? Ma pean varsti jälle minema hakkama.
- Mees : Alles sa tulid ja juba tahad ära minna!
- Poeg : Siin ma olen juba liiga täiskasvanu ja kõik õpitava selgeks saanud. Nüüd tahan ma oma haridust mujal täiendada. Õnneks on universumis kohti küllaga.
- Mees : Kas sa lähed Maalt ära?
- Poeg : Mis seal siis imelikku on? Selle järgi otsustades, mis ma siin näinud olen, on tegu kolkaga. Liiga vähe inimesi huvitub *õigetest asjadest*. Tagatipuks hakkab inimkujulisus mind juba piirama, rääkimata juba inimaju neuronsidemete vähesusest. On aeg millekski paremaks muutuda.
- Mees : Liiga vähe neuronsidemeid?! Aga neid on ju rohkem kui aatomeid universumis!
- Poeg : Ega küll küllale liiga tee! Siin, muide, teeb.(Paus) Ja see (osutab oma peale ja kehale) on aegunud.
- Emastulnukas : Pojake, enne kui sa lähed laia universumi rändama, tahan ma sulle kaardi peal näidata, kus asub Galamadaba. Sa pead sealt ühel heal päeval läbi astuma ja oma väikese õe ära viljastama. Te olete ju uue tõu kaks ainuisendit. (Mehele) Mina pean siis ka minema hakkama. Ma pean siirduma Galamadabale ja korraldama tema väikese õe demumifitseerimise ja kasvatamise.
- Mees : Sa pead Galamadabale minema...? (Paus) Aga sa tuled varsti tagasi, eks? Väike õde kasvab ju sama ruttu suureks ja saab iseseisvaks?
- Emastulnukas : Ma ei tule enam tagasi. Ma otsin endale uue planeedi, kus paljuneda.
- Mees : Paljuneda?! ...mõne teise mehega.... Tähendab, sa jätad mu maha?!
- Emastulnukas : Mis seal's imelikku on?
- Mees : Ei, noh... ega midagi! See on võib-olla esimene asi, mis üle pika aja minuga juhtub ja *ei ole imelik*.
- Poeg : (Tuleb aeglaselt Mehe juurde) Emme, ülesanded kasvavad üksteisest ja üksteisesse. Kui ühe ülesande arenguring sulgub ja tema tingimused on täidetud, jõuab entroopia sihile, saab oma

punkti ja me tunneme üllast kahetsust. Aga seni, kui me arenguringi sulgumise eel jõuame ja tahame alustada uut arenguringi uuel ja kõrgemal tasandil, et jõuda veel kaugemale, saame entroopiat lüüa *kahe punktiga* enda kasuks. (Paus; Poeg kõnnib edasi-tagasi) Väljakutsed, mis Elu oma üldiste seaduspärasuste tõestuseks meile heidab, on suursugused, aga keegi ei te, mis sellest ükskord välja tuleb. Nende üldiste seaduste kohaselt, on universum ühel heal päeval kohustatud lõppema, iseendast väsinult oma tahi kustutama ja surema. Aga on veel ühed seadused, mida väga vähesed teavad - evolutsiooni täpissuhtimisseadused. Üks osa universumist tahab termodünaamikaseaduste kohaselt surra –. Aga teine osa tahab elada! Seda kinnitab meile Elu, kui asja iseeneses, igikestvus. (Pidulikult) Elu on materiaalse universumi see osa, mis tahab kestma jääda! (Paus) Kes tuleb võitjaks, kui AEG olemise lõpetab? Kuhu pannakse kosmilise dialektika *tulem*? Pole aimugi – veel. Ja kui me selles universumis ebaõnnestume, kui Elu selles universumis alla jääb, kui tähed korruga kustuvad ja Suur Entroopia kõik oma ülemvõimu alla heidab, kas siis võib-olla nii, et Ajaplangu taha ilmub uus universum, et me saaksime kõike veelkord, ja seekord võib-olla õnnestunult, proovida? (Paus) Nüüd ma vist langesin pisut spekulatsioonide teele. Muide, kas me seda sünnipäevatoriti ka mekkima hakkame?

- Mees : Pea nüüd pisut kinni. Mida sa mõtled selle all, et “ajaplangu taha ilmub uus universum”?
- Poeg : Kui kõik on nii, nagu me praegu arvame, et meie universum sündis miljardite aastate eest ühest mõõtmatus plahvatuses – Suurest Paugust -, siis on loogiline, et ühel hetkel peab ta ka lõppema; pauk saab otsa ja kõik langeb taas kokku Kaosesse, Universaalsesse Olematusesse, mis loob taas kõik tingimused, mis olid enne Suurt Pauku. Ja siis käib uus Suur Pauk ja uus universum on sündinud, uus elu *tekib olema*. Ja võib-olla lõpetab ka see Elu olematusega ja tuleb veel üks Suur Pauk. (Paus) Ja nii edasi – läbi kõikide igavikkude.
- Mees : Aamen. Ma nüüd natuke õelutseksin. Mis asja tarvis me siis siin oleme, kui kõik lõpeb ikkagi olematusega?
- Poeg : Kes seda öelda võiks, kui kõik on seni just olematusega lõppenud? Üksainuke vihje on vastandite tung võitlusele. See universumi osa, mis tahab olemist lõpetada ründab teist universumi osa, mis mitte mingi hinna eest seda teha *ei taha*. Ma vist andsin sulle mõista, kumma poole peal meie oleme. Hetkel käib mäng kindla vastasega ja me ei tea veel, kes võidab. Aga kui me peaksime kaotama, jääb lootus, et ükskord me saame uue mänguvõimaluse mõnes teises universumis. Kordusmatši idee pole sugugi rumal.
- Mees : Aga mis siis saab, kui me ükskord võidame?

- Poeg : Emmeke, sinu küsimustel pole ka lõppu. No kust mina seda tean?!
- Mees : Me siis mängime ja... tont teab miks mängime?
- Poeg : Just selle pärast me mängimegi, et me ei tea, miks me mängime! Meie teadmatuses tulenev võiduiha viibki meid edasi. Mida uudishimulikum keegi on, seda elusam ta on. Elu areng ongi küsimuste esitamises iseendale. Inimene, kes teab täpselt, mis inimene ta on, on surnud inimene.
- Mees : (Pärast pausi nõusolevalt noogutades, väga vaikselt) Ma loodan, et sa saad Elult palju häid hindeid oma küsimuste eest, enne, kui lõpp käes on. (Veel vaikselt) Ma usun sinusse, poeg.
- Poeg : Tänan sind, ema. (Pidulikult) Ma saan hakkama.
- Mees : (Totaka naeratuslega) Poeg, ma olen su üle uhke!
- Emastulnukas : Tule taevas appi! Kas see ameerikamaa seebiooper ükskord otsa ka saab?!
- Poeg : Oi-jah, ema, enne, kui meelest ära läheb: ma tõin sulle su aju tagasi. (Näitab mingit pampu) See jõudis just eile Galamadabalt tagasi. Nad timmisid ta välja.
- Mees : Minu aju!? Mida kuradit sa seletad?!
- Emastulnukas : Jah, kallid, see oli pisut hukas. Ta poleks enam stressi välja kannatanud. Aga Galamadabal on head ajuhooldustöökojad.
- Poeg : Ma palusin neil paar uut kiipi lisada, et sa oskaksid viit-kuut võõrkeelt, kitarrit ja klaverit mängida, siis veel “turbo” IQ tõstmiseks...
- Mees : See on sinust kena... Te olete mõlemad hullud! Kui minu aju on siin pambus, mis mul siis peas on?
- Emastulnukas : Ajutine sünteetiline ajuasendaja. Aga ega sünteetikat ikka usaldada ei või. Parem paneme sulle sinu õige aju tagasi.
- Poeg : Me teeme seda pärast sööki. Ja kui juba söömiseks läheb, siis, isa, *mina tahan sünnipäevatoriti!* Ma ei saa siia igaveseks jääda, ma pean hajuma universumisse.
- Mees : Kas sa ei karda päris üksinda tundmatusse tormata?
- Poeg : See mind tagasi ei hoia, emme. (Paus) Ma tahan *rohkem* teada saada. (Paus) *Rohkem!* (Paus) **ROHKEM!** (Pikk paus) Uudishimu on Elu käsk, tema rist ja mõõk!
- Mees : Jääksid ehk nädalaks-paariks ikka siia ja puhkaksid natuke - sul on terve elu ees. Mis ma nüüd räägin – kakssada kaheksakümmend kaheksa elu!
- Poeg : Ei... ei! Ma lähen siit nii ruttu kui võimalik. (Paus) Mul ei jää muud midagi üle. (Paus) Ma olen uudishimulik.
- Mees : (Noogutades) Ma... ma saan sinust aru, poeg.

Kui publik peaks aplodeerima, kestab pimedus aplausi lõpuni, seejärel kuuleme pimedusest sügavat häält

Hääl : Epiloog. (Paus) Elu sai ikkagi lüüa ja universum lakkas olemast. (Paus) Miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite miljardite aastate ja mõne nädala pärast jõudis kätte päev, kui...

VI stseen

Maja; elutuba; mõned tugitoolid; väike laud küünlaga.
Tugitoolis on koha sisse võtnud MEES, kes vaatab küünalt.

Isastulnukas : (sisenedes) Hommikust! Khm... Kas lubate sisse astuda? Ega ma teid ju ei sega, eks?
Mees: : Vastus teie küsimustikule on üks: jah.
Isastulnukas : Siis on tore. (Siseneb ja istub tugitooli).
Mees : Mugav, eks ole?
Isastulnukas : Ei ole. See tugitool ei arvesta lüüsisamba kuju, aga pole viga. Peaasi, et ma teile tüli ei tee.
Mees : Et teile endale tüli teeb, et te mind tülitate, tülitate mind pisut vähem. Ma ei kannate neid, kes teisi tülitades seda ise tähele ei pane. Aga et minu tool teile kontimööda ei ole, see mulle meeldib – te lähete siis ehk varem minema.
Isastulnukas : Mis te mu sisse lasite, kui ma teid segan?
Mees : Uudishimust.
Isastulnukas : Ahah.

- Pimedus -

- LÕPP -